
מעריב
חיפה
reusch
reusch
אבי רן - כדורגלן השנה 1985/6

טור ראשון

אבי רן – עד 120

כל 331 הכדורגלנים שהופיעו ב־29 מחזורי הליגה הלאומית היו ראויים להשתתף במשאל המסורתי של „כדורגלן העונה"; 303 (92% – מידגם מייצג לכל הדעות) נטלו בו חלק.

בעודו רוכן על ספירת הקולות, חישב צבי גרשיוה, האיש שלנו אשר על המשאל, כי אבי רן, שוערה התמיר של מכבי חיפה והנבחרת הלאומית, צבר 120 קולות (כ־40 אחוזים מ„הקולות הכשרים"), כשהוא מותיר זירה חופשית בין אורי מלמיליאן ורוני רוזנטל למאבק על הסגנות.

אולם בעוד בחירתו של אבי רן, כשלעצמה, מתקבלת על הדעת – ולא רק על דעתם של אלה שחזו במשחק השבת האחרונה בחיפה – מסתתרת הפיקנטריה במקום אחר לחלוטין: ברוך ממן, זאהי ארמלי, יהודה עמר, אלי אוחנה, אייל בגלייבטר, דורון רבינזון – אם להזכיר רק אחדים מכוכבי הליגה – זכו לקול אחד לרפואה, בעוד שחקני־מפתח במאבק האליפות, מסוגם של ציון מרילי, בוני גינצבורג, מוריס ז'אנו ואחרים – לא קיבלו אפילו את זה...

בעד יבוא

במקביל לעריכת המשאל המסורתי בקרב הכדורגלנים, ביקשנו מכתבינו להתחקות אחר הלך הרוח בכל הקשור לשיתוף שחקנים מחו"ל. תוצאות המשאל היו:

בעד זרים: 227 (75%)
נגד: 61 (20%)
אין דיעה: 15 (5%)

במשאל, שבו זכה רעיון ה„יבוא" לרוב מרשים, בלטה הצבעתם של כדורגלני מכבי חיפה. 6 הצביעו בעד, אחד נמנע ו־10 הצביעו נגד!

בשער: אבי רן, „כדורגלן העונה" 1985/6 במשאל שחקני הליגה הלאומית. (עמ' 8–11).
צילום: עדי אבישי.

שבועספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לרר

צלם: עדי אבישי
עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות: גילה שניידר
טלפון: (03)439442

ISSN 0334-7877

כותבים

להחרים את ראשל"צ !

כמי שנחשב ל„אבא" של מאמני הכדוריד בארץ, אני יוצא להגנתו של משה לגיל, מאמנה של מכבי ראשון־לציון שפוטר.

אני פונה לכל המאמנים ומבקש מהם להחרים את מכבי ראשל"צ ולא לאמנה. ראשי האגודה טוענים כבר זמן רב שהמאמנים הישראליים לא מספיק טובים עבורם. שיביאו מאמן מחו"ל. אולי זה יהיה לטובת הכדוריד בארץ ולטובת המאמנים, שילמדו משהו...

מנהלי מכבי ראשל"צ מצהירים בכל הזדמנות שהם מנסים לחקות את אימפריית הכדורסל של מכבי ת"א. אני רוצה להזכיר להם שבמכבי ת"א לא פיטרו מאמן, אפילו במצבים הקשים ביותר בהם היתה נתונה הקבוצה. הם לא העיזו לנקוט בצעד חמור שכזה.

גם בכדורגל לא פיטרו מאמן ערב המשחק האחרון והקובע בליגה. רק בכדוריד עשתה מכבי ראשל"צ היסטוריה. אבוי להיסטוריה שכזאת.

פתח־תקוה — אלכס ברוייר

זה יחס ?

לקראת סוף אפריל נפגשו ראשי אגודת בני־יהודה לשיחה עם מאמן הכדורסל מרק זלצר. הוא העלה דרישה כספית וביקש תשובה בתוך 24 שעות.

ההנהלה התכנסה, אישרה את דרישותיו והשיבה לו כמועד.

כעבור כמה ימים נפגשנו עימו לשיחה וזה ביקש לתגבר את הקבוצה במספר כדורסלניות. נאמר לו שניכנס למו"מ עימו.

כעבור יומיים – קיבלנו שיחת טלפון וזה מסר לנו מרק זלצר על כך שחתם עם קבוצת אליצור תל־אביב/קרית־אונו.

אנו מרגישים מרומים ופונים אל איגוד הכדורסל ואל איגוד מאמני הכדורסל להתערב במקרה חמור זה.

תל־אביב — רוד וקנין
מנהל מחלקת הכדורסל בבני־יהודה

השולחן המאולתר שעליו משחקים טניס־שולחן בכפר נידח בניגריה...

ענקים? קוטלים?

במדור הספורט של „מעריב" אני קורא „קרב ענקים בחיפה ברבע הגמר", „קטלת הענקים מכבי חדרה מול כפר־סבא".

רבותי סופרי הספורט. האם זה לא יותר מדי בומבאסטי, לא מחוץ לכל פרופורציות? האם זה לא יותר מדי ענקי, ולכן גם מגוחך?

תל־אביב — בנימין סובול

ככה זה בניגריה

בעתון היוצא לאור בצרפת מצאתי את מקורותיו של טניס השולחן בניגריה. בכפר נידח משחקים טניס שולחן על שולחן מאולתר (ראה תצלום). מכאן ועד להופעה מרשימה בטורנירים בינלאומיים – לא היתה הדרך רחוקה.

באליפות העולם האחרונה (גטבורג, שוודיה, 1985) התברג שחקן בשם מוסה בין 32 הטובים בעולם (אחרי שגבר, בין השאר, על האמריקני אריק בוגן, המנצח באליפות ישראל הפתוחה שנערכה באחרונה).

וכדי להסיר כל ספק לגבי יכולתם של שחקני נבחרת ניגריה – אזכיר רק כי באותה אליפות (1985) גברה ניגריה על ישראל 5–0. בנבחרת שלנו שותפו יוסי בוגן, דרור פולאק ועדי הוזנבאום.

תל־אביב — דוד דודסון

חטיף

פיקניק האלופים ביער חולדה

כל מי שיש לו רק יד ורגל בממלכת הכדוריד של האלופה ומחזיקת הגביע, מכבי ראשון־לציון, השתתף ביום העצמאות בפיקניק שאורגן ע"י הנהלת האגודה ביער חולדה. שחקנים ובני משפחותיהם, חברי הנהלה וכמה מן האוהדים ה"שרופים", בילו יום ארוך ביער, על סטייקים בכמות אדירה, שיחים וכל גינוני הברבקיו המקובלים. אוכל היה שם למכביר. "עד שכולם התפוצצו" – התבטא חבר הנהלה.

הכדורידנים העייפים מן המאמץ הרב שהשקיעו בשבועות האחרונים, התגלו גם כזמרים טובים. יוסי גבע, קפטן הקבוצה לשעבר, שפרש מפעילות במכבי ראשל"צ לפני שנה, היה האיש אשר על השירה בצבור שנמשכה שעות רבות ולא היתה מביישת חבורת זמר מקצוענית. הם יודעים לשמוח.

בפיקניק האליפות של מכבי ראשל"צ ביער חולדה. אוכל ושירה.
צילום: הנס אנגלסמן

הכל בלירה (שטרלינג...)

משרד האוצר של האי מאן, ליד חופי אנגליה, הנפיק השבוע שש מטבעות מיוחדים (ארבע מהן נראות בתצלום) לציון המונדיאל במכסיקו. ערכם הנקוב של כל אחד מהמטבעות, 1 ליש"ט והם מתארים רגעים במשחק כדורגל, מציינים את המדינות שזכו בעבר בגביע העולם וכן נראה בהם ראשה של המלכה אליזבת ה־2, שבימים אלה ציינה את יום הולדתה ה־60.

בכנסיה בפולין מקבלים בירכת הדרך לבייזבול...

פולין וצ'כוסלובקיה הן המדינות הראשונות בגוש המזרחי שבהן משחקים בייזבול – ומונחים כמו מיוטאץ' (התרגום לפולנית של ה"פיצ'ר" האמריקני) או פילקה (כדור) ולאפאץ' ("קאטצ'ר"), נישמעים בפארקים ובמגרשים רבים בין הבתים.

עתון הנוער של המפלגה הקומוניסטית הפולנית נטל תחת חסותו את טורניר הבייזבול הראשון, שנערך לפני כמה ימים ושבו השתתפו גם כמה יפאנים ואורחים מצ'כוסלובקיה. לדברי העתון, יש כבר בפולין 300 שחקני בייזבול ו־60 אחוז מהם כורי פחם, חובבים, המשחקים בימי ראשון בלבד – מיד אחרי התפילה בכנסיה. זירת הפעילות: מגרשי הכדורגל, המתפנים מפעילות הליגה.

אבל כמה מפרשני הספורט בוואראשה עדיין לא "עיכלו" את הרעיון שמשחק קאפיטאליסטי מובהק, כהגדרתם, מתחיל להתחבב על בניה של אומה קומוניסטית. אחד מהם אף אנזר בראיון בטלוויזיה: "הבייזבול נוצר לצרכים אמריקנים. 15 שניות של 'אקשן' ושלוש דקות תשדיר פירסומת. זה משחק סטאטי ומבחינתי ישיא השיעמום".

הפולנים נסתייעו בקובה. כאשר החלו להצטייד בציוד הבסיסי הדרוש לקניית יסודות הבייזבול. קובה היא המדינה הקומוניסטית היחידה, נוסף לפולין וצ'כוסלובקיה, שבה המשחק הזה מפותח. הצ'כים ייבאו אותו אליהם בשנות ה־70', אך הוא לא נקלט כל כך. הפולנים אף הקימו איגוד של בייזבול ובחרו נשיא אלא שהוא כלל לא מצוי בעניינים ולא יודע מיהן הקבוצות.

מסתבר שגם למשחק מיובא דרושה עין מפקחת. זה מה שנקרא "מינוי פוליטי".

כיצד להרוויח 6 מיליון $ בשעתיים...

מי הם המרוויחנים הגדולים ביותר בספורט המקצועני האמריקני? סקר שערך המגזין "ספורט" מגלה כי "משתלם לקבל מכות", כלומר להתאגרף. מי שלא מאמין, שישאל את לארי הולמס, מארוולוס מארווין האגלר או את תומאס הירנס. שלושת המתאגרפים הללו "עשו יותר כסף" כולל הכנסות מקידום מכירות וחוזי פירסום מכל ספורטאי אחר השנה. בעד שעתיים של עבודה בזירה, בשלושה קרבות (40 סיבובים) הרוויח הולמס 6,625,000 דולאר. האגלר והירנס 5 מיליון דולאר כ"א, בעד "מלחמה של שמונה דקות"...

שחקני הבייזבול באה"ב הם העשירים ביותר. 68 מהם מופיעים ברשימת מאה המרוויחנים הגדולים של השנה. הכדורסל מדורג במקום השני. 14 משחקני הנ.ב.א. הם בין העשירים ביותר. במקום השלישי מופיעים שחקני הפוטבול האמריקני – 6 בין מאה עשירי הספורט; טניס ואיגרוף שיגרו למועדון זה חמישה כ"א ואילו לרוכבי סוסים יש ייצוג מצומצם – רק שניים.

88 ספורטאים הרוויחו השנה מעל מיליון דולאר. לפני שלוש שנים הרוויחו מעל מיליון רק 33 ספורטאים.

אחרי שלושת המתאגרפים הגדולים, מופיעים בסדר גודל ההכנסות שחקן הפוטבול סטיב יאנג מקבוצת "טאמפה ביי באקס", שהרוויח השנה 3.1 מיליון דולאר. מוזס מאלון מפילדלפיה 76' בנ.ב.א. הוא הכדורסלן בעל השכר הגבוה ביותר – 2.1 מיליון דולאר.

מוזר שבין המיליונרים הללו אין ייצוג לשחקני הוקיי־קרח אבל יש לנהגי מכוניות מירוץ, כמו ביל אליוט, מאריו אנדרטי ודני סאליבן.

דמעות של אלוף לשעבר

מעולם לא נראו דמעות בעיניו: לא כאשר החל את דרכו בזירה, השתכר מעט מדי מכדי לכסות את הוצאותיו האישיות ולעתים אף היה רעב. לא כאשר זכה בכתר העולמי במשקל כבד בנצחון על קאן נורטון; אף לא כאשר גבר על מוחמד עלי האגדי ואפילו כאשר

לארי הולמס. לא עוזר

נוצח, לפני ששה חודשים בידי מייקל ספינקס ואיבד בקרב הזה את כתרו.

אלא שלאחר הפסדו השני לספינקס, לפני כמה ימים בלאס־וגאס, כשכבב בחדר החירום של בית החולים המקומי, מוקף רופאים ואחיות נשבר לארי הולמס לראשונה בחייו ובכה. והיו אלו דמעות של בכי מר וכואב מאד. "עבורי קשה מאד לקראת הקרב הזה. 11 שבועות הקדשתי להכנות. זו הפעם הראשונה שאני בוכה, רק משום שלא העניקו לי הזדמנות הוגנת", טען הולמס, בהמשך ישיר להערתו הצינית, הבוטה, אחר שהפסיד לספינקס: "כל השופטים יכולים לנשק לי במקום שבו השמש לא תזרח לעולם, בתחת השחור והגדול שלי..."

עתה מדבר הולמס על כך שלא יתייצב עוד בזירה, לא יתאגרף – רק ינסה להקים גוף ציבורי ומקצועי במטרה לשנות כתקנון התחרויות, למנוע כניסתם של אישים מפוקפקים לעסקי האיגרוף, לבלום אותם מלהגיע למעמד של משפיעים על השופטים...

האם אתה מתחרט על משהו שעשית בחייך, בקריירה שלך?, נשאל הולמס.

– "לא על מה שעשיתי. רק על מה שאמרתי פה ושם", השיב הולמס ושוב נראו דמעות מבריקות על לחיין הכהות. דמעות של אלוף־לשעבר.

כך חולפת תהילת עולם

בית משפט בדטרויט הורה לבצע מכירת תיסול של כל רכושו של ליאון ספינקס, 32, אלוף אולימפיאדת מונטריאול ואחר כך, אלוף העולם באיגרוף במשקל כבד, שגבר על מוחמד עלי והחזיק בתואר זמן קצר בלבד.

מה שאירע לספינקס, אחיו של מייקל, כיום אלוף העולם – מצדיק את המימרה: כן חולפת תהילת עולם. בשעתו נאמד רכושו ב־4.5 מיליון דולאר – אבל עקב חובותיו הכבדים נשארו לו רק 1600 ועוד ביגוד וחפצים אישיים שערכם לא יותר מ־500 דולאר...

ליאון ספינקס ערך את הופעתו האחרונה בזירה ב־22 במארס, כשגבר על דוויט מוחמד קוואווי. בתצהיר לבית־המשפט אמר ספינקס כי אשתקד הרוויח רק 26 אלף דולאר ואילו שנתיים קודם לכן – אפילו לא דולאר אחד מאיגרוף. בקרב האחרון הרוויח 50 אלף אבל כל הכסף הלך לידיים אחרות, בעיקר לנושים. בין השאר חייב ספינקס לשלם קנס על הכאת אשה בבאר וסכום נכבד מאד לפרקליטו שהגן עליו במשפט הזה והצילו ממאסר.

לפני ישנפל, התגורר בבית ענק, נראה לעתים קרובות באתרי בילוי אכסקלוסיביים, נהג במכוניות רחבות וביזבז כספו על ביגוד יקר. לאחר שהפסיד את כתרו העולמי, בספטמבר 1981, שבעה חדשים אחר שניצח את עלי הגדול – החלה הידרדרותו.

שילטון: לשבור את השיאים של ה"בובים"

אהבתו של פיטר שילטון לכדורגל לא התקררה למרות השנים הרבות שהוא משחק. בגיל 36 הוא נחשב בעיני רבים לשוער מס.1 בעולם, לשחקן המבוגר ביותר בנבחרת אנגליה וכמובן המנוסה ביותר – והלהט שלו מזכיר את ימי נעוריו בלסטר, כאשר נהג לקפוץ מעל חומות, מדי יום, או להחליק על מעקה חדר המדרגות של בית הוריו (בעלי חנות מכולת קטנה), תמיד עם שקי חול על הגב, כדי לחשל את שרירי רגליו וקרסוליו...

80 פעם ייצג את אנגליה והוא מקווה לחלוף על פני בובי מור ובובי צ'ארלטון, בעלי שיאי ההופעות בנבחרת האנגלית (108 ו־106). "אני חייב לעשות זאת – אבל אם לא, לא אשבר כי כל משחק במדי אנגליה הוא אירוע של כבוד", הכריז.

"כן, יש לי מין אובססיה לכדורגל. מבחינתי זה לא רק מקצוע, זה כל חיי", הודה.

בן 9 החל דרכו בכדורגל – כשנבחר לראשונה לנבחרת בית ספרו ונשאל באיזה תפקיד הוא בוחר. "שוער", הצהיר בלי היסוס. מאז הוא שם, למרות שאז היה קטן־קומה ועם הרבה חששות שמא לא יגיע לכדור. עתה הוא גבה קומה, שרירי, גבר בנוי לתפארת עם עיניים נפלאות, עם חן וקצב פעילות תוסס של ספורטאי אמיתי. רק בהיותו בן 15 "תפס" גובה ונמדדה קומתו הנוכחית – מעל 1.85 מ'.

לפני שאמן במוזיאון השעווה ע"ש מאדאם טוסו בלונדון עיצב בובה בדמותו, נטלו את כל מידותיו והתברר כי זרועותיו ארוכות ב־5 ס"מ משל אדם נורמאלי באותו גובה. התוצאה: כל חולצותיו וחליפותיו נתפרות בהזמנה מיוחדת.

דרכו בכדורגל המקצועני החלה ב"לסטר סיטי" תמורת שכר שבועי של 8 ליש"ט. כיום הוא משתכר 100 אלף ליש"ט בשנה והוא אחד מחמשת הכדורגלנים בעלי השכר הגבוה ביותר באי הבריטי. הוריו היו מאושרים כאשר נתקבל לקבוצה הראשונה, ואף טרחו והעתיקו את מקום מגוריהם, במיוחד למענו, כדי שיוכל לנוח – מאחר שהדירה הקודמת היתה סמוכה למגרש משחקים שממנו עלו קולות רעש רבים, מדי יום...

מ"לסטר" עשה דרכו ל"סטוק" וממנה ל"נוטינגהאם" ועתה הוא אצל ה"קדושים" מסאותהמפטון. חוזהו שם יפוג בעוד שלוש שנים.

"אני משתעשע ברצינות ברעיון שבקרוב אפנה לניהול קבוצות בכדורגל. היעד הרחוק ביותר שלי: להיות פעם מנהל נבחרת אנגליה. אני מאוד שאפתן בעניין הזה", הכריז בימים אלה.

"אני פרפקציוניסט. ברבות השנים למדתי לחיות עם חיים תחת לחץ ועם כותרות לא הוגנות בעתונים... אין לי טענות לאיש, שכרי משולם בעין יפה", הוסיף.

שילטון נשוי לסו, אותה פגש בדיסקוטק בלסטר בהיותו בן 17. כעבור שלוש שנים נישאו. יש להם שני בנים (13 ו־7). אחרי המונדיאל ייצא עם משפחתו לנפוש בספרד. "להניף רגלי באוויר ולשכוח קצת מכדורגל"...

שילטון במוזיאון מאדאם טוסו בלונדון.

צילום: איי.פי.

לא נראה את אוולין בביקיני...

היא בת 29, אשה ואם לבת, עם שתי מדליות זהב אולימפיות ושיא עולם, עם חיים עשירי־תוכן ועם רצון לנוח מעט, לתקופה קצרה.

אוולין אשפורד, זהב בלוס־אנג'לס ב־100 ובשליחים; 10.76 שניות ב־100. שיא עולם. "אילו נתבקשתי לעשות זאת שוב, לא הייתי משנה דבר במהלך חיי", אמרה היטבוע בלוס־אנג'לס, לשם באה כאורחת כנס עתונאים. "השנה אני נחה, אחרי שלוש שנים שבהן עבדתי קשה, ללא דקה אחת של הנאה ובידור. הייתי במוקד העניינים באולימפיאדה וכך ניטל ממני השעשוע שבכל העסק הזה", אמרה.

נשואה לריי וואשינגטון, מאמן כדורסל בקולג'. בתם, ראינה, בת עשרה חודשים. "לעולם לא אהיה כפי שהייתי לפני הלידה, ואין פירוש הדבר שאהיה עתה איטית יותר", אמרה. כשהבחינה במבטי תמיהה על פניהם של מארחיה הסבירה: "לעולם לא אלבש ביקיני...".

היא גילתה כי בהדרגה שבה לאימונים ומצאה כי לאחר הלידה חל שיפור גדול ביכולתה, בכושרה ובעיקר בצד הנפשי הכרוך באימוניה האינטנסיביים. בקרוב תחזור לתחרויות – אך לוח הזמנים שלה אינו קחדתני כבעבר ובכך היא רואה מנוחה... מחוץ למסלול היא כיום עתונאית בתחנת טלוויזיה. "הם קוראים לי שם הכתבת המיוחדת שלנו... מצאוני שזה ג'וב יותר קשה מאשר לרוץ... אבל אל דאגה, כדעוני להיות כסיאול, אבל לא ליד המיקרופון אלא על המסלול".

מה היה/יהיה

עמנואל רוזן

שייע: אם קבוצה בכירה תרצה בי – אני בבעייה...

שייע, בעיתונים כתוב שהנהלת בית"ר נתניה תגיד לך תודה ותביא מאמן אחר לליגה הלאומית. למה הם עושים לך את זה?

– „אני חושב שהידיעות האלה בעיתונים לא יצאו מההנהלה, אלא מאיזשהו צד שלישי שהיה מעוניין בכך. כללית, עד שעלייתנו ללאומית הובטחה סופית סיכמתי עם ההנהלה שלא מדברים על העונה הבאה. עכשיו אני מאמין שנשב ונראה מה קורה".

אתה חושב שמכינים לך הפתעה לא נעימה?

– „לא יודע. עד כמה שהבנתי האופציה בידי ואם הכל יהיה בסדר אני אמשיך בבית"ר נתניה. אני לא מאמין שיש בבית"ר נתניה אדם אחד – שחקן, עסקן או אפילו אוהד – שלא רוצה בי לעונה הבאה. לא מאמין".

אתה בכלל מעוניין להמשיך בבית"ר נתניה?

– „האמת היא שצריך לשבת ולראות מה קורה. מה רוצה ההנהלה, מה המטרות שלה, איזה שחקני רכש היא מתכוונת להביא. דבר אחד ברור: מה שהספיק לליגה א' לא מספיק לליגה הארצית ומה שהספיק לליגה הארצית לא יספיק ללאומית".

ונניח שקבוצה בכירה בלאומית תבקש אותך לעונה הבאה, גם אז תעדיף את בית"ר?

– „זו תהיה כמובן דילמה, זו תהיה בעיה. אבל אם אני מסתכל על הקבוצות בלאומית, אני רואה שרוב הקבוצות הבכירות כבר סיכמו עם מאמנים לעונה הבאה. מצד שני יש יתרון באימון בית"ר נתניה: אני מכיר אותם, לא צריך להתחיל מההתחלה".

שייע: עוד לא אמרו לי כלום

שייע, בהנחה שתהיה בשנה הבאה מאמן בלאומית – נשמעו טענות כלפיך שאתה מגלה בזמן המשחק התלהבות מוגזמת, קצת מפריע, קצת מרגיז את השופטים. מה יהיה?

– „התלהבות מוגזמת? אני בסך הכל הורחקתי העונה פעם אחת. זו כל ההתלהבות המוגזמת. חוץ מזה, אני חושב שגם איגוד השופטים מגיע סוף סוף למסקנה שהגיע הזמן לתת למאמנים יותר חופש פעולה על הקווים ולהפסיק להקפיד על דברים שהקפידו עליהם עד היום. אם יחזרו למה שהיה בתקופתי כשחקן – שמותר למאמן להסתובב על הקו ולהמריץ את השחקנים – אני חושב שזה יעלה את רמת הכדורגל בישראל".

איך?

– „כי מאמן כזה יכול להמריץ שחקנים עייפים, להוציא אותם בשאגה אחת מהתרדמה שלהם. אני מאמין שאיגוד השופטים ילך לקראת זה. חוץ מזה, למה תמיד נטפלים אלי עם העניין הזה של התלהבות מוגזמת?! עוד בזמן שהייתי שחקן והבקעתי גולים כבר אמרו ששייע מגזים. למה?! אני לפחות לא טיפסתי לעולם על גדרות, אבל אני גאה בשמחה שלי כשחקן וכמאמן ואני חושב ששחקן אמיתי לא צריך להתבייש בשמחה שלו. רגע של הבקעת גול הוא כמו סם. ממש ככה. ואני חושב שהשמחה הזאת יכולה רק להחזיר את הקהל למגרשים". ■

דוד שוייצר: כשהעסק רץ – לא עושים שינויים

דוביד שוויצר, עכשיו אחרי שהשחקנים הצעירים מוציאים את הפועל תל אביב מהבוץ ומחזירים אותה לתמונה, אתה לא מתחרט שייבשת אותם על הספסל כל כך הרבה זמן?

– „לא. אף מאמן לא עושה שינויים בהרכב כשהעסק הולך, ולהזכיר לך: היתה תקופה שניצחנו שש פעמים ברציפות והגענו למקום הראשון. במצב הזה לא עושים שינויים. יש לי תזה ברורה מאוד בעניינים האלה: אי אפשר שקבוצה כמו הפועל תל־אביב לא תהיה מעורבת במרוץ לאליפות: אי אפשר להחזיק מועדון כזה ומתקן כזה כמו בלומפילד כאשר הקבוצה משעממת במרכז הטבלה. אין לזה שום הצדקה ושום סיכוי כלכלי. לכן, מאמן בהפועל תל־אביב לא יכול להרשות לעצמו את הלוקסוס שכמה מאמנים מרשים לעצמם: להרכיב שחקנים צעירים, כדי שיהיה אחר כך תרוץ טוב להפסדים ויגידו שבונים קבוצה..."

אז שומרים את הצעירים רק למקרי חרום?

– „מה פתאום? בכל קבוצה שאימנתי, גיליתי כוכבים צעירים ושילבתי אותם בהרכב, גם כאשר רצנו לאליפות. קח לדוגמא את מאיר קדוש בבית"ר ירושלים – גיליתי אותו וטיפחתי אותו ועכשיו יש להם כשרון גדול ל־12 שנה. זה קישקוש לומר שמאמן לא רוצה לשלב צעירים. להיפך! זה הכי קל לעבוד עם שחקן צעיר וגם יש לך סיפוק שהנה יצרת משהו חדש".

שוויצר: בלושטיין שמושטיין...

אז אתה לא מסכים לדברי בן חור מזרחי, לשעבר מאמן הנוער בהפועל, שאמר שבהפועל תל אביב התעלמו בשנים האחרונות מהצעירים וזרקו אותם לכל מיני קבוצות אחרות?

– „קודם כל, לא זרקנו אותם ולא מכרנו אותם אלא בסך הכל השאלנו. חוץ מזה, אם תלפון לא מספיק טוב להפועל ירושלים – למה שהוא יהיה טוב להפועל תל־אביב? וקראתי גם את מה שכתבו על בלושטיין שמושטיין... הוא לא טוב היום להפועל רמת־גן, אז מה אתה רוצה? שאני אתן לו לשחק 10 משחקים, להפסיד בגללו ואחר כך יבואו 500 צופים למגרש? אני לא רואה את כל הצעירים האלה עושים גדולות ונצורות בקבוצות אחרות. תשמע, זה לא סחורה מה שבן חור מזרחי אומר. ועם כל הכבוד למאמנים בנוער, שם זה סיפור אחר; אני חושב שמאמנים שם לא עובדים נכון, אני חושב שיותר מדי מדברים שם על שאיפה להישגים ופחות מדי מלמדים אותם לשחק כדורגל שיתאים לליגה הלאומית".

נחזור לצעירים הכשרוניים. מה אתה יכול לומר על אליאור ברנס?

– „תשמע, אין ספק שהוא כשרון גדול ואני בונה אותו לעתיד של הפועל תל־אביב. אני מאמין שכאשר מתכננים קבוצה, צריך ליצור על המגרש זוגות ואם אפשר אפילו שלישיות, ואני רואה את אליאור כבן זוג של משה סיני. בסך הכל, יש יתרון בשילוב שחקן בזמן של מצבי לחץ, כי אז אתה מעמיד אותו במבחן עליון. אם הוא מצליח במצבים כאלה, זה סימן ברור שיש לו עתיד גדול. וזאת החוכמה: לשלב שחקני נוער במקום הנכון ובזמן הנכון ולא בתור תרוץ לחוסר הצלחה. אני כמנהל קבוצה, לעולם לא הייתי מוכן לקבל ממאמן תרוץ כזה להפסד".

ומה אתה אומר על הצעיר השני של הפועל, רובין?

– „יש בו משהו, אבל יש בו גם תכונות שליליות שאם הוא לא ישנה אותן, יהיה רע".

מה הן?

– „איטיות, נאיוויות, אני מנסה להחדיר לו את זה, כי אין היום מקום לתלוצים איטיים; השומרים שלהם מתגברים עליהם בלי בעיות. מצד שני, יש לו התמצאות ברחבת ה־16 ובעיטה טובה ואני ממשיך לעבוד עליו". ■

בלי עופר ומוטי – חולון קבוצה בלי צביון

יוסי לירז, אוהד הפועל חולון בכדורסל, אחרי שהפועל תל־אביב לקחו לכם את עופר יעקובי לוקחות עכשיו מכבי תל־אביב גם את מוטי דניאל. מה נשאר מחולון?

– „נשארת קבוצה בלי צביון. אני מקווה שזה לא סופי, אבל השמועות אומרות שזה היה צפוי שדניאל יעזוב את חולון. לדעתי, זה עדיין לא סופי ובינתיים אנחנו ניזונים מעתונים בלבד".

למה לדעתך מוטי ועופר עזבו?

– „מוטי עזב לארצות־הברית כי הוא האמין שרק שם הוא יכול להתקדם. יעקובי עזב אולי בגלל פזיזות יתר אבל גם בהפועל חולון עזרו לו להיות פזיז. לאחר שהוא נכשל בתל־אביב, האנשים בחולון שמחו בשחצנות, אבל נראה שעכשיו אין להם ברירה והם יעשו הכל כדי להחזירו לחולון. גם האוהדים שקיללו את יעקובי, רוצים שהוא יחזור".

מה סימלו דניאל ויעקובי בחולון?

– „טירוף! זה מה שהם נתנו למשחק של חולון. הם שיגעו את הקהל והקהל החזיר להם אהבה. יעקובי נוכח לדעת שהוא נולד לחולון ומתאים רק לחולון; לגבי דניאל, כנראה ששנה בוושינגטון השכיחה אותו מהקהל שרק חלם עליו בכמה משחקים אבודים, אבל מה שבטוח: קשה לשכוח אותו. הלחימה והמסירות שלו לא מתחרים באף כושי ענק מארצות־הברית". ■

כדורגל +

א. טבק

איך אמר בן גוריון: „חוק"...„ש"...

רבים מאמינים כי ברגע שיתקבל חוק הספורט על ידי הכנסת – ישרור יותר סדר בספורט. הניהול ישתפר, הרמה תעלה, ובכלל – העסקנים יהיו כבולים לחוקים שלא יאפשרו להם לעשות דברים כרצונם.

אינני יודע מתי ואם בכלל תחליט הכנסת על חוק הספורט. דבר אחד ברור לי: החוק, במתכונתו הנוכחית, לא ישנה מאומה מסדרי בראשית. די לעיין בסעיפיו השונים כדי לראות שאין בו את התרופה לחולייו של הספורט הישראלי.

למעשה – יחזק חוק הספורט את מרכזי הספורט. זאת משני טעמים: הסעיף החשוב ביותר, על פיו יכול היה שר החינוך והתרבות לכפות על המרכזים לבצע מדיניות או לנהוג על פי עצתו – אינו מופיע בטיוטת חוק הספורט. הסיבה: התנגדות נמרצת של המרכזים. לשר הממונה (חינוך ותרבות) אין „שיניים" לכפות דברים על המרכזים המנהלים את הספורט בארץ. במלים אחרות: הם (אנשי המרכזים) ימשיכו לנהל את הספורט בדרכם הם, גם אם עד היום לא הצליחו בכך.

ואם לא די בכך – הרי ההצעה לחוק הספורט קובעת במפורש, כי גם להבא ינהלו מרכזי הספורט וההתאחדויות השונות את הספורט כרצונם. הם אשר יקבעו את התקנונים וכל מי שירצה לעסוק בספורט ולא יהיה חבר באגודה השייכת למרכז זה או אחר – לא יוכל לעסוק בספורט ! לפיכך לא תוכל גם לקום שום אגודה עצמאית. המרכזים וההתאחדויות ידאגו לכך באמצעות התקנונים.

יתרה מזאת: בהצעת חוק הספורט נאמר כי המרכזים וההתאחדויות יקבעו גם בעתיד איזה אופי יהיה לספורט הישראלי. וזה כולל בעיות עקרוניות כמו קביעת שכר, העברות שחקנים או מקצוענות. כן מוצע שלא יהיה ערעור על פסיקות בתי־הדין של ההתאחדויות. בהצעה נאמר כי איש מבין הספורטאים לא יוכל לפנות לבית־משפט אזרחי כדי לחפש שם צדק...

הצעת החוק אמורה להסדיר דברים שגם כיום יכולים לבצע אותם המרכזים לו רצו בכך. ביטוח מתאים לשחקנים, טיפול רפואי, ועיסוק באימון על סמך תעודת הסמכה של גוף מוכר.

נראה לי כי לא לחוק כזה מתפללים ספורטאי וחובבי הספורט בישראל. במקום לגרום לאכזבה ולהנציח מצב קיים בחוק – מוטב לוותר עליו. בכך יוותר למנהלי הספורט שלנו שביב של תקוה כי בעתיד ניתן יהיה לעשות חוק טוב יותר, שיסייע לספורט הישראלי – גם אם בעיני ראשי המרכזים זה לא ימצא חן.

גרסהוף: איך לשלם ולהצליח

„כדי שהכדורגלן יתן את מלוא יכולתו בכל משחק – חובה לערוך עמו חוזה שיעמידו במצב שבו יהיה 'רעב להצליח', שכן אחרת יזכה לשכר־רעב". דברים אלה השמיע לפני ימים אחדים הלמוט גרסהוף, האיש הכל־יכול של קבוצת בורוסיה מינשנגלאדבאך, שערך בארץ ביקור אינקוגניטו.

גרסהוף, שזה לו הביקור ה־21 בארץ, מכיר את הנעשה מאחורי הקלעים של הכדורגל הישראלי, ודבריו היוו ביקורת על צורת התשלומים לשחקנים בישראל, ביחוד בתקופה שבה קהל הצופים מדיר את רגליו ממשחקי הליגה בגלל רמה ירודה, למרות שהשחקנים מקבלים שכר גבוה.

שיטת התשלומים שהנהיג גרסהוף בקבוצתו – מקובלת ברוב הקבוצות במערב־גרמניה ומבוססת על נסיון של שנים. עיקרה: להבטיח שכר הוגן לשחקן, בתנאי שקבוצתו זוכה להצלחות המבטיחות לה הכנסה בהתאם לתחזית התקציבית שלה. אין הצלחות ספורטיביות ? – אין הכנסה לקבוצה ובמקרה כזה גם השחקן זוכה לתמורה נמוכה. כל זאת אמור להבטיח איזון תקציבי ולא גרעוני.

שיטת התשלומים בנויה כך: הכדורגלן מקבל שכר נמוך. יחד עם זאת – הוא יכול לקבל, על פי שיטת המענקים (פרמיות) עבור נקודות ליגה – פי ארבע משכרו החודשי. דבר זה מבטיח כי על השחקן להתאמץ כדי לזכות בשכר גבוה. הכדורגלן זוכה גם להעלאה בשכר בגובה של 30 אחוז – אם וכאשר שיחק בהרכב הראשון במהלך העונה ב־70 אחוז ממשחקי הליגה. התשלום מתבצע רטרואקטיבית, אך הוא מבטיח מאמץ מצד השחקן להיות בהרכב הראשון. נוסחה זו הוכיחה עצמה עד כה.

גרסהוף שולל מענקים או שכר תודשי גבוה. לדעתו – גורע השכר הגבוה מהמוטיוואציה של השחקן להצליח, מאחר שמרבית הסכום המורכב בשכרו מובטח מראש בחוזה. לקבוצות בארץ הוא ממליץ לאמץ את השיטה הנהוגה בקבוצתו, או כמו שנוהגות מספר קבוצות בגרמניה: חלוקת ההכנסות ממכירת הכרטיסים בין השחקנים. כך, לפחות, יווצר מצב שבו הקבוצות לא תהיינה בגרעונות מתמידים במידה שלא יזכו להצלחה ספורטיבית.

אין לי ספק שמנהלי האגודות בארץ מוכנים לאמץ אחת משתי השיטות. השאלה מי מהם מספיק חזק להתמודד עם השחקנים. בנושא זה ולהצליח. נראה לי כי יותר קל לנחש 13 בטוטו מאשר לבצע מהפך זה...

הלמוט גרסהוף. אין הצלחה – אין כסף.

מאמן באיטליה = ל־16 בארץ

המאמנים הישראליים, במיוחד אלה המקבלים שכר בהתאם לתקנון התשלומים, מתקנאים ואף מאיימים בנקיטת צעדים, בעקבות ההחלטה לשלם למאמן ההולנדי גאר בלנק, פי שניים מאשר למאמנים המקומיים, בעוד שלגביהם קיים התקנון המגביל את שכרם.

מה שהמאמנים המקומיים אינם מבינים הוא כי האירופים רגילים לשכר גבוה יותר. שם הכדורגל הוא מקצועני ממש – ובהתאם לכך גם תלוש המשכורת. למעשה – שכרו של בלוק, במושגים אירופיים, אינו גבוה כלל.

לפני ימים אחדים בא לביקור קצר ד"ר אהרון פרנק, שניצל שנת שבתון להשתלמות בנושאי רפואה ספורטיבית במועדון האיטלקי רומא. הוא עדיין תחת הרושם העז ממה שראו עיניו במועדון האיטלקי ובין השאר סיפר גם על שכר המאמנים בארץ המגף.

ואכן – יש למאמנים שלנו במה להתקנא. למעשה – אין עוד מדינה בעולם שבה זוכים המאמנים לשכר כה גבוה !

מאמן איטלקי בליגה הלאומית זוכה לשכר שנע בין 450 עד 600 אלף דולר !. רוצים דוגמאות – בבקשה: מאמנה של רומא, השוודי סוון אריקסון, משתכר 520 אלף דולר לעונה. מאמנה של יובנטוס, טראפאטוני, העוזב אותה הקיץ – הרוויח 550 אלף דולר.

בראש סולם השכר עומד מאמנה של קבוצת מילאן, אף הוא שוודי (נילס לידהולם), שזכה לפני שנתיים באליפות עם קבוצת רומא. שכרו: 600 אלף דולר. כהערכה למקצועיותו זכה לכינוי "מיסטר קאלצ'יו" (כדורגל).

מי שמצוי ברמת השכר של המאמנים הישראליים – יגלה מיד כי לידהולם משתכר בעונה סכום השווה לשכרם של כל 16 מאמני הליגה הלאומית שלנו גם יחד !

לא זה ההבדל היחיד, קיים גם נוסף. אין מאמן איטלקי המשתכר יותר מאשר כוכב כדורגל, בעוד שבארץ יש מקרים לא מעטים שבהם המאמן מרוויח יותר משחקן־כוכב. באיטליה הבינו כי הקהל בא לראות את השחקן ולא את המאמן, ולא חשוב עד כמה הוא טוב בתפקידו. המאמנים החליטו כי בנושא זה – מוטב להם לוותר לשחקנים. גם כך הם משתכרים וחיים ברמה גבוהה. ■

"תקליט זהב" לאבי רן

אלכס פרלסמן

גיא לוי, מגן העונה על שערה של הפועל מרמורק, מתחתית הליגה הארצית. את צדוק אברהמי ניתן למצוא בכל שבת בהרכבה של הפועל עכו, גם היא קבוצת הליגה השניה. ואילו אבי רן זכה בשבוע שעבר בקולותיהם של מרבית כדורגלני הליגה הלאומית, שהכתירו אותו "כדורגלן העונה" לעונת המשחקים 1985/6. השנה היה רן גם לשוערה הראשון של הנבחרת הלאומית.

מהו החוט המקשר בין גיא לוי, צדוק אברהמי ואבי רן? הגלגל המסתובב של החיים. רן היה שוער שלישי בנבחרת הנוער של ישראל לפני ארבע שנים, ונותר בבית כאשר הנבחרת יצאה לטורנירים באקאפולקו ובקוסטה־ריקה. גיא לוי, אז בהפועל פ"ת, הועדף על פניו כמחליפו של בוני גינצבורג. רן היה גם שוער מחליף לצדוק אברהמי במכבי חיפה, בעונת 1982/3, ונהנה מעשרה משחקי ליגה בלבד.

היום נמצא אבי נמצא בראש הפירמידה, ואילו הם שקעו באלמוניות מסויימת ו מבלי לפגוע, חלילה, ביכולתם ובמיומנותם המקצועית.

כאשר יחגוג אבי בעוד שלושה חודשים את יום הולדתו ה־23, ימלאו גם תריסר שנים לרומן ההדוק שלו עם מכבי חיפה. "יום אחד הלכתי למשחק פתיחת העונה של מכבי חיפה, נגד מכבי ת"א, וקרם לו דרבי נוער. השוער של מכבי לא מצא חן בעיני. אמרתי לעצמי שאני יכול להיות יותר טוב ממנו. הלכתי למבחנים בחיפה, ותוך שבועיים הייתי שוער ראשון בקבוצת הילדים. אגב, קודם לכן שיחקתי בשכונה כשחקן שדה" – משחזר "כדורגלן העונה".

מנת עידוד מהאב

אבי, המיתמר לגובה של 1.86 מטר, הפך לשוער ראשון קבוע באגודה החיפנית רק בעונת האליפות הראשונה של "הירוקים", לפני שלוש שנים. במהלכה הוא ישב על ספסל המחליפים חמש פעמים בלבד. בכנות הוא מודה כי זו היתה עונה בינונית למדי מבחינתו האישית. היו אז דיבורים על האפשרות לרכוש את שוער הנבחרת אריה חביב.

אבא של אבי, משה, שוער עבר בהפועל חיפה ובבית"ר חיפה, יליד תורכיה ובעל מוסך לאופנועים, היה אחד משתי הדמויות הדומיננטיות בהענקת מנות עידוד בלתי נידלות לשוער המתוסכל משהו. "הוא תמך בי במהלך כל התקופה שהתמודדתי עם צדוק על האפודה, וגם כשדיברו על כך שיביאו אלינו את חביב. בגלל כל הדיבורים לא ידעתי מה לעשות עם עצמי. היו תקופות שכמעט נשברתי.

רציתי לעזוב את הקבוצה. אבל אבי אמר לי שאני שוער טוב, ושעם הזמן כולם יכירו בכך".

אולם המפתח העיקרי לזינוק של רן לצמרת היה מאמנו, שלמה שרף. "הוא הבטיח לי שגם אם יהיו לי משחקים פחות טובים, אמשיך להיות בהרכב. כנראה שהוא הבין כי מה שחסר לי זה הבטחון. בתחילה הייתי טיפוס תמים בתור שוער. לא צועק על המגינים, לא מכוון אותם. שלמה הכניס לי כרם שעלי להיות חיה על המגרש. לא לסגור את הפה לרגע, לעורר את החברה בצעקות".

בתום העונה החולפת כבר היתה הסכמה כללית בעיר הכרמל לגבי העובדה שרן היווה את אחת מדמויות המפתח בהשגת האליפות השניה. "אמנם תמיד הייתי אהוב על חברי, אבל בשנתיים האחרונות המעמד שלי עלה. עכשיו כולם מעריכים אותי".

בחורות ואופנועים

אבי איננו מהמתהדרים בנוצות לא להם. מודה, לדוגמה, כי בתקופת נעוריו הלימודים לא היו בראש שלו. "עברתי כמה בתי־ספר בחיפה, אבל הרבה פעמים לא הופעתי ללימודים. היה לי בראש רק בחורות, כדורגל ואופנועים. כיום אני הרבה יותר רגוע".

יתכן שגם גלית עטיה, חברתו הצמודה בשנה האחרונה, תלמידת הכתה השמינית בתיכון "חוגים", תרמה לריסון המסויים של אבי. מה שהיא לא הצליחה "לגזול" ממנו זה את אופיו הפרוע על הכביש. לא פעם נדהמות ניידות משטרה בעיר הכרמל כשמכונית הב.מ.וו. של השוער חולפת על פניהם במהירות של 110 קמ"ש ויותר. גם עבירות תנועה אחרות אינן מחוץ לתחום שלו. בכלל, הוא מוגדר בפי כל "חולה מהירות". "אינני מחמיץ קום מירוץ מכוניות באשקלון. אפילו רציתי להשתתף במירוץ אחד, אבל הנהלת הקבוצה לא הסכימה בשום אופן. חבל שלא מגדילים את המהירות המותרת בכביש בין־עירוני ל־150 קמ"ש".

לפועלי בנין ולמשכימי קום אחרים כדאי לפסוח על המשפט הבא. אבי: "מכיוון שאני יודע שזה לא בריא לקום מאוחר, אני מתעורר בכל יום כבר בשעה 9 בבוקר"... משתדל להעביר איכשהו את הזמן עד לאימון, בדרך כלל בשיחות רעים, על פיצה, עם חברו הטוב ביותר, החלוץ שבאופנה רוני רוזנטל. לעתים, מבצע אבי תרגילי משקולות לפני הצהרים. "אני חייב להיות חזק כדי להצליח במאבקי הגובה עם החלוצים".

רוצה שתהיה לו מזכירה

מבחינה מקצועית, אין לו, לדבריו, רגעים של שאננות כשהוא ניצב בין הקורות. "גם כשלא מתקיפים אותנו אני דרוך. חי את המשחק וקורא אותו מצויין. שולט היטב בכדורי הגובה, בכל מקום שהם נמצאים ברחבה, ויוצא הרבה מהשער". עם זאת, היה רוצה מאד שהאינסטינקטים שלו ישתפרו. שיהיה מצב שגם כאשר חלוץ יריב יבעט כדור שטוח לפינת שערו מ־7 מטרים, הוא יוכל לזנק כמנוחו ולמנוע שער.

את העונה הנוכחית הוא מגדיר כטובה ביותר בקריירה שלו. "אמנם בהרבה משחקים לא לחצו עלינו, אבל לפעמים זה היקשה עלי. בהתקפות המתפרצות של היריב קרו מקרים שבהם נתפסנו עם מעט שחקנים בהגנה, לפעמים בכלל בלי שחקנים. כשהבריחה לנבדל לא הצליחה. אז הייתי חייב לשחק כמו בלם אחורי, ולצאת אפילו עד 30 מטר מהשער. להערכתי, הצלתי העונה יותר משלושים כדורים של גולים בטוחים".

"הירוקים", בהצלחותיהם המרשימות, תרמו להשרשת ציביון הכדורגל בעיר הכרמל. אבי הפך לדמות מוכרת ביותר בחיפה. "אנשים לא מפסיקים להסתכל עלי ברחוב. כל אחד רוצה לדבר אתי. יש מקומות שבהם לא נותנים לי בשום אופן לשלם". מקומם של המעריצים, במיוחד המעריצות, אינו נפקד גם הוא. "לא איכפת לי שתהיה לי מזכירה, כי בדרך כלל אין לי זמן לענות לאל אלה שכותבים לי. הרבה בנות מבקשות שאשלח תמונה. מי שנהנה מהמצב הוא אחי, החייל אלי, שעושה חיים על חשבוני מבחינת הצלחה עם בחורות".

אבי רן. אחר מהחבר'ה, לקראת סיום עונה השווה "תקליט זהב". ■

מיכאל קדוש על אבי רן: "הייתי רוצה שיהיה לי שוער כזה"

המאמן היחיד בליגה הלאומית שהינו גם שוער עבר הוא מיכאל קדוש. מה הוא אומר;

"עד כמה שראיתי השנה את אבי, נראה לי שכל מאמן היה רוצה שיהיה לו שוער כזה בקבוצה. הוא שולט כמעט בלעדית בכדורי הגובה. קורא את המשחק של הקבוצה היריבה. בשיטת המשחק בה נוקטת חיפה, של יציאות מהירות לנבדל, אבי משחק כ'פוצר' (בלם אחורי) – ומכסה את האחורים בצורה יוצאת מן הכלל. בשלוש השנים האחרונות הוא עלה בצורה מטאורית.

"אבל יש לו גם נקודות תורפה. אחת מהן היא הכדורים השטוחים. אחרת – הוא עלול לספוג שערים בלתי מחוייבי המציאות, כאלה ששוערים בינוניים עוצרים. כמו השער שכבש נגד חיפה אלי אוחנה, במשחק הגביע האחרון. יתכן ששערים אלה באים לפעמים בגלל שהוא 'קר' כאשר הקבוצה שלו תוקפת. "אני מייעץ לאבי שיהיה יותר רגוע ושקול במשחק, עם פחות התלהבות. אז הוא יוכל להפוך כדורים קשים לקלים, ולא להיפך. אם יצליח אבי להיות מתון ורגוע – הוא יהיה שוער מושלם: גם המנהיג של קבוצתו וגם עושה המשחק שלה".

אבי רן. שלמה שרף אמר לו שעליו להיות "חיה על המגרש"... צילום: עדי אבישי.

"אני מאושר לשחק במכבי חיפה; אין חלוץ מסוכן כמו אלי אוחנה"

אבי רן סבור שמכבי חיפה היא אגודה אידאלית בקנה מידה ישראלי. "אני ממש מאושר שאני משחק בחיפה. היא מנוהלת כמו קבוצה אירופית. לא חסר לנו דבר, הן מבחינת מתקנים, והן מבחינה כלכלית. האיצטדיון בקרית־אליעזר – תענוג אמיתי. לכן, גם אין לי כרגע 'חיידק אירופי'. אבל ברור לי שבעוד כמה שנים ארצה בכל זאת לשחק באירופה. לפחות כדי לבחון עד כמה אני יכול להצליח גם בארץ אחרת. אבל בישראל, לא הייתי מסכים להחליף את מכבי חיפה בשום מועדון אחר".

מאשר את ההנחה כי המוטיבואציה הקבוצתית ירדה מעט העונה, בגלל שתי האליפויות הרצופות שקדמו לה. "לכן היו לנו כמה משחקים חלשים, שמנעו מאתנו להיות אלופים כבר לפני חודש".

החלוץ הישראלי שלו הוא מחמיא יותר מלאחרים (פרט לאלה המשתייכים לקבוצתו) הינו אלי אוחנה. "כאשר אלי נמצא ברחבת ה־16, הוא מסוכן ביותר. אין מישהו שיודע לנצל כמוהו הזדמנויות או שגיאה של שוער".

"כדורגלן השנה" • "כדורגלן השנה" • "כדורגלן השנה" • "כדורגלן השנה" • "כדורגלן השנה"

11 הנבחרים

אבי רן

איתן אהרוני

משה עלו · מנשה שמעונוב · אבי כהן · משה סיני · אורי מלמיליאן · אלי כהן · מנשה מזרחי · רוני רוזנטל · מוטי איוניר

כך בחרנו ב"נבחרת העונה"

אלכס פרלסמן

חוליית החוד בנבחרת העונה של הליגה הלאומית בכדורגל אותה בחרה מערכת הספורט של "מעריב" היא היחידה שלגבי מאיישיה לא היו שום עררין בין כל חברי הצוות שלנו. מוטי איוניר (22), הקשר שעשה העונה הסבה לעמדת חלוץ, וכמו רגליו הפוריות ובעלות עוצמת הבעיטה הנדירה היקנה למכבי תל־אביב נצחונות רבי־חשיבות, קיבל את מלוא הקולות. כך גם רוני רוזנטל, חלוץ מכבי חיפה (23), שתודות למהירותו ולתחבולנות המאפיינת אותו נצץ העונה פעמים רבות, והיה לאימת ההגנות הלאומיות כולן.

ארבעה שוערים ניהלו תחרות עזה על העמדה שבין קורות הנבחרת. יעקב אסיאג הגן על שער בני־יהודה ת"א, זו ספגה את מנת השערים הנמוכה ביותר מבין 16 הקבוצות, וזכורים משחקים רבים בהם היא ניצחה 1–0 גם תודות להצטיינותו של שוערה. אבי ליברמן, שהגיע למכבי יפו לקראת סיום הסיבוב הראשון, נכנע 8 פעמים בלבד, ולדעת קברניטי אגודתו היה אף ראוי להיבחר ל"כדורגלן העונה". בוני גינצבורג עשה נפלאות בסיבוב השני של העונה, לאחר שהתאושש מ"משבר ניו־זילנד", והיה לחומה בלתי עבירה כמעט. אבל במרבית קולות הצוות הכוחר זכה כאפורה השחורה של "מעריב ספורט", לאחר הצבעה דמוקרטית, אבי רן, בן 23, שוער מכבי חיפה. אבי ביצע העונה זינוק מטאורי ביכולתו, וכפרס נלוה היה לשוער הראשון של הנבחרת הלאומית.

המגן הימני של הנבחרת הינו איתן אהרוני ממכבי חיפה. איתן, 23 וחצי, התגלה שוב ככדורגלן אנרגטי בעל כושר גופני מעולה, שפריצותיו התכופות יוצרות הזדמנויות אין ספור לחלוצי אלופת השנתיים האחרונות. הוא הועדף על פני מגן התגלית אילן שוקרון מהפועל ת"א ורפי בן־חמו מהפועל באר־שבע.

כל חברי הצוות בחרו את אבי כהן (29 וחצי) כבלם האחורי. אבי היה מנהיג בלתי מעורער בקבוצתו, וגילה הקרבה בלתי רגילה כאשר שיחק שבתות רבות למרות שסבל מפציעה.

לעמדת הבלם הקדמי הועלו שמותיהם של שלושה מועמדים. "ברקה ה־90" נותרו אודי אשש מבית"ר ירושלים ויעקב סגל מבני־יהודה על הסף. מי שנבחר – חברו לקבוצה של אבי כהן, מנשה שמעונוב (23), בעל משחק הראש המעולה, הנחשב שומר אישי אידאלי.

ציון מרילי ממכבי חיפה ומשה עלו מבני־יהודה הגיעו כתף בכתף לקו הגמר במאבק על עמרת המגן השמאלי. "על חוט השערה" הועדף עלו, בנה יקירה של שכונת־התקוה, הנחשב לכשרון עולה. הוא הצעיר בין ה־11, רק 21 שנים מאחוריו, וכבש את מקומו גם בנבחרת ישראל.

אורי מלמיליאן מורגל להיכלל בין ה־11 של העונה, וגם הפעם לא נפקד מקומו. זאת תודות לכמה מפגני־ איכות מלהיבים אליהם הוא סחף את קבוצתו. לא נמצא עושה־משחק מבריק ממנו בליגה הלאומית.

הפועל ת"א סבלה, במרבית שלבי העונה, מחולשה של חוליית החור. בעול ההבקעה ובישול השערים נשאה חוליית הקישור, שהחזיקה את הקבוצה בתמונת האליפות לאורך כל הדרך. שניים מנציגיה מופיעים גם בין ה־11 שלנו. אלה הם אלי כהן, בן 26, שנתן את העונה הטובה ביותר בקריירה שלו; ומשה סיני, צעיר מחברו בחצי שנה, שנהגה מרגעי שיא אישיים רבים, אותם תירגם לתועלת הקבוצה.

התלבטויות רבות היו לגבי הקשר הרביעי. ברוך ממן ממכבי חיפה הוזכר לטובה, כך גם אייל בגלייבטר ממכבי פתח־תקוה וחיים גולדברג ממכבי ת"א. ברוב קולות נטל את החולצה המכובדת מנשה מזרחי ממכבי יפו. הוא המבוגר בין ה־11, בן 30, ומאמנו, בן־חור מזרחי הגדיר אותו כשחקן מסור לתפארת, היורע להתעלות ברגע הנכון. מנשה אמנם התעלה העונה פעמים רבות, ומנע מקבוצתו מחח שלילי במחזורי הסיום של העונה, תודות לשערים שכבש. ■

כך בחרו הכדורגלנים באבי רן ל"כדורגלן העונה"

דירוג הנבחרים

1.	אבי רן	מכבי חיפה	120 קולות
2.	אורי מלמיליאן	בית"ר י־ם	50 קולות
3.	רוני רוזנטל	מכבי חיפה	42 קולות
4.	אבי כהן	מכבי ת"א	20 קולות
5.	מוטי איוניר	מכבי ת"א	19 קולות
6.	אבי ליברמן	מכבי יפו	11 קולות
7.	משה סיני	הפועל ת"א	9 קולות
8.	יעקב אסיאג	בני־יהודה	7 קולות
9.	אלי כהן	הפועל ת"א	5 קולות
10.	איתן אהרוני	מכבי חיפה	4 קולות
11.	ירון פרסלני	מכבי פ"ת	2
—.	מנשה שמעונוב	מכבי ת"א	2

★ קול אחד קיבלו: אלי אוחנה (בית"ר י־ם), שלמה אילוז (הפועל ב"ש), גבי אמסלם (הפועל חיפה), זאהי ארמלי (מכבי חיפה), איל בגלייבטר (מכבי פ"ת), אבי גולדר (בית"ר י־ם), ברוך ממן (מכבי חיפה), מאיר נחמיאס (הפועל י־ם), משה עלו (בני־יהודה), יהודה עמר (הפועל ת"א), יוסי קרמר (מכבי ת"א), דורון רבינזון (מכבי פ"ת).

[illegible]

א. אבוקרט	מלמיליאן
איתן אהרוני	אמסלם
רפי אוסמו 1	אסיאג
רפי אוסמו 2	איוניר
זאהי ארמלי	מלמיליאן
ירון גבעול	פרסלני
אלי כהן	אוחנה
שלום לוי	מלמיליאן
עפר מזרחי	פרסלני
צדוק מלכה	מלמיליאן
ברוך ממן	קרמר
ציון מרילי	מלמיליאן
משה סלקטר	רבינזון
ניר קלינגר	בגלייבטר
ל. רוזנטל	מלמיליאן
רוני רוזנטל	איוניר
אבי רן	אסיאג

[illegible]

שלום אביטן	אילוז
יעקב אקהויז	רוזנטל
אליאור ברנס	רן
ד. הרשליקוביץ	רוזנטל
יוסי זאנה	רן
מוריס ז'אנו	מלמיליאן
י.ט. טליאס	א. ליברמן
אלי יאני	רן
אלי כהן	א. ליברמן
יעקב כהן	א. ליברמן
שבתאי לוי	איוניר
גיל לנדאו	רוזנטל
גבי לסרי	נחמיאס
מ. מוסטרל	רן
משה סיני	א. ליברמן
בני רובין	רן
אילן שוקרון	מלמיליאן
אלי שכטר	א. ליברמן

מכבי ת"א

מוטי איוניר	אסיאג
יצחק בלחסן	מלמיליאן
ירון גוזלי	מלמיליאן
ח. גולדברג	רן
צבי גורדון	רוזנטל
ב. גינצבורג	רן
משה גריאני	רוזנטל
אלי דריקס	מלמיליאן
בני טבק	ליברמן
אבי כהן	רן
מיקי כהן	רן
איתן לוי	רן
ארז לולו	רוזנטל
אלון נתן	רן
יאיר סנדורי	רן
יעקב פרץ	אסיאג
חי קרייס	רן
יוסי קרמר	אהרוני
שי שגב	רן
מ. שמעונוב	רוזנטל

בית"ר ירושלים

אלי אוחנה	איוניר
דוד אזולאי	אבי כהן
חנן אזולאי	רן
אודי אשש	רן
משה בן־הרוש	רן
אבי גולדר	רן
בני כהן	רן
ירון כהן	איוניר
יוסי מזרחי	רן
סמי מלכה	רן
א. מלמיליאן	רן
אורי סויסה	עלו
מאיר קדוש	רן
יעקב שורץ	מ. שמעונוב
שלמה שירזי	רן
אשר ששון	אבי כהן

[illegible]

ירון אדיב	גולדר
י. איזמירלי	מלמיליאן
מ. אייזנברג	רן
יעקב אסיאג	רוזנטל
א. בן־טובים	רן
דוד גורדנה	איוניר
אורי תזקיה	רוזנטל
איל חיים	מלמיליאן
מ. יום־טוב	ממן
ניסן כהן	א. ליברמן
נסים כהן	אבי כהן
רוני מאיר	רוזנטל
יעקב סגל	רוזנטל
דוד סלמן	רוזנטל
משה עלו	רן
צ. קוסטיקה	רוזנטל
יגאל קרן	רוזנטל

[illegible]

מאיר אוקנין	רן
רפי אידינגר	מלמיליאן
נח איינשטיין	א. ליברמן
משה בוארון	רן
אופיר בן־חיים	רן
תמיר בן־חיים	רן
ששון גדמיש	מלמיליאן
אופיר הלל	מלמיליאן
מייקל יפה	איוניר
יצחק מימוני	רן
חיים מסיקה	איוניר
גדי מרגון	מלמיליאן
עפר נוסובסקי	רן
מאיר נזהר	אהרוני
גדעון סלימן	רן
ש. ספורטה	רן
בני פילוס	רן
איתן רביבו	רוזנטל
אבי ששון	א. ליברמן

שמשון ת"א

צהל אדמוני	מלמיליאן
אפרים ארביב	רן
און דהרי	רן
גדעון דמתי	מלמיליאן
יפתח הלוי	איוניר
יגאל הלל	רן
אבי חדד	רוזנטל
אורי כהן	רן
אלי כהן	רן
יוסי כהן	רן
פרדי לסנר	רן

שלמה מזרחי	רן
אבי מלכה	רן
א. עובדיה	איוניר
ויקי פרץ	רוזנטל
י.ט. שוקרון	רן
יוסי שושנה	אבי כהן
מאיר שלום	יהודה עמר
א. שמעונוב	אבי כהן

[illegible]

עפר אביטל	רן
יעקב אז'נבל	רן
אל־הוזייל	רן
ע. אליאספור	מלמיליאן
איל בגלייבטר	אבי כהן
טל בניה	רוזנטל
א. בן־שמעון	רן
תמיר דניאל	רן
חיים יתיאל	רן
אלון ירוחם	רן
ישראל כהן	רן
רפי כהן	רן
אלישע לוי	רן
גדי מכנס	רן
עודד מכנס	רן
משה מרכוס	רן
מנשה נוריאל	ליברמן
ירון פרסלני	רן
דורון רבינזון	רן
חיים שעשוע	מלמיליאן

מכבי נתניה

יעקב בלדב	רן
חיים בר	מ. שמעונוב
בראל	רן
נסים ברדה	רן
רונן גבאי	רוזנטל
יצחק גואטה	רן
אריה חביב	סיני
ברוך חסן	רן
דוד לביא	רן
רונן לוזון	מלמיליאן
חיים לוי	רן
רוני לוי	רוזנטל
בני לם	רן
יגאל מנחם	רן
שמעון מנחם	רן
דני עציוני	א. ליברמן
אורן פליטמן	רן
אלדד קורן	רן
מיכה רוחן	רן
שלום תקוה	רוזנטל

[illegible]

משה אבוגזיר	רן
אלי אוזן	רוזנטל
יובל אוחנה	רוזנטל
יורם אורן	רוזנטל
שלמה אילוז	רן
מאיר אלוש	מלמיליאן
מאיר אלמליח	מלמיליאן
רפי בן־חמו	רוזנטל
יורם בן־יעקב	מלמיליאן
אורון גונן	מלמיליאן
מוטי דהאן	רוזנטל
אפרים דוידי	רן
אלי וייצמן	רוזנטל
מ. זוכוביצקי	אסיאג
אבי חיון	מלמיליאן
יגאל מדר	רוזנטל
ראובן סולטן	מלמיליאן
מאיר עזרן	מלמיליאן
אלברט קדוש	רוזנטל
יוסי שושני	רוזנטל

[illegible]

אלקולומברה	סיני
דוד אמיגה	סיני
א. בוטביקה	מלמיליאן
עפר דגמי	רן
ישראל דניאל	סיני
נסים חלפון	אלי כהן
שבתאי יתבס	אלי כהן
שמעון כהן	אלי כהן
י. כהן־צדק	סיני
יוסי לוי	סיני
רמי לוי	מלמיליאן
אבי ליברמן	אסיאג
אלון לניאדו	סיני
מנשה מזרחי	רן
אורי סלימן	אבי כהן
רוני פרי	מלמיליאן
א. צ'יפרוט	רוזנטל

[illegible]

נחום אברהם	מלמיליאן
עוז איליה	רן
ניר אלון	רן
איתן בודניוק	אבי כהן
ח. בן־שאנן	רן
מני בסון	רן
רוני ג'רבי	אבי כהן
רונן הלל	אהרוני
אלון חזן	רן
ציון יוסף	אבי כהן
ניא לוי	רן
דוד לוי	אבי כהן
ניר לוין	רן
אלי מתפוד	אבי כהן
עופר נהרי	אבי כהן
גיל סבו	מלמיליאן
א. קייסי	אהרוני

[illegible]

אילן אבנעים	רן
חיים אזולאי	אבי כהן
ראובן אלקבץ	רוזנטל
דוד בוארון	רוזנטל
מ. בן־שמעון	אבי כהן
ערן הירש	רן
דוד ועקנין	איוניר
יהודה זגורי	סיני
אשר חלפון	רן
ציון יעקב	רן
אבי כתן	רן
ג'קי לוי	רן
אשר סלומון	אבי כהן
מ. עלוואה	איוניר
גבי עשור	מלמיליאן

יורם פרחן	רן
אבי פריץ	רן
שמעון פריץ	רן
י. קונסטנטין	רן
יעקב רוקבן	רן

[illegible]

ציון אוחנה	איוניר
יאיר אסיאג	מלמיליאן
יעקב בוזגלו	מלמיליאן
אריה בז'רנו	אלי כהן
א. בן־דוד	רן
י. בן־הרוש	רן
יואב בסון	מלמיליאן
דוד גני	רן
מישל דיין	רן
רמי הרמה	רן
מ. ועקנין	רן
ריפעת טורק	רן
ע. יחזקאלי	אסיאג
שלומי מלכה	רוזנטל
מאיר נחמיאס	אבי כהן
עוגן קורבי	מלמיליאן
אריה שפירא	אבי כהן
יוסי תא־שמע	רן

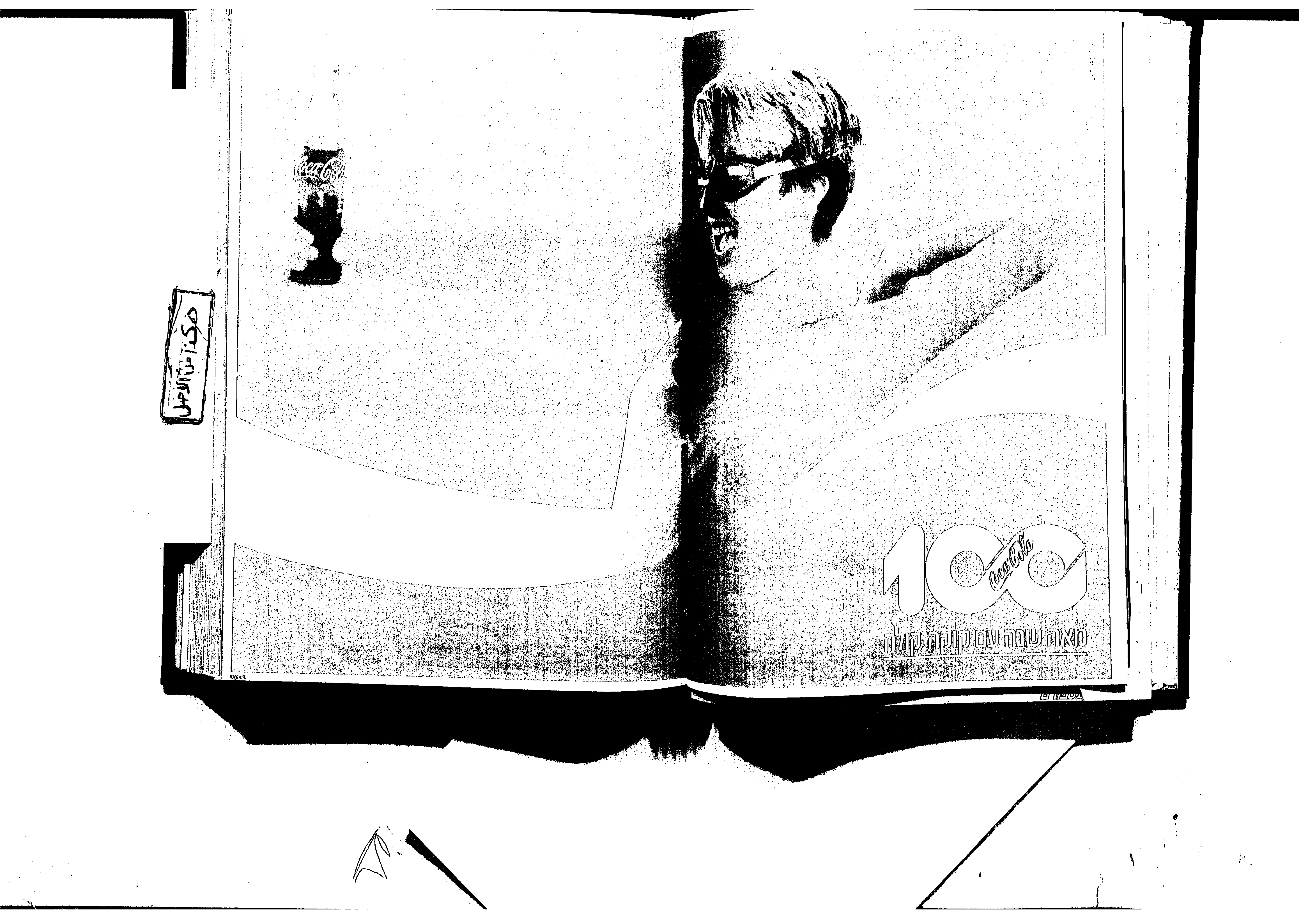
[illegible]

יגאל אלחדד	מלמיליאן
גבי אמסלם	ארמלי
גיורא אנטמן	איוניר
יצחק בנזורגי	רן
עודד בלוש	רוזנטל
בעז בן־נון	רן
אפרים גבאי	איוניר
ראובן הלד	איוניר
אהוד ואנה	איוניר
אבנר חדד	רן
דוד לוי	רן
אבי ליפשיץ	מלמיליאן
מאיר מירו	רן
רוני מלכה	רוזנטל
יוסי עמר	רן
ארז קירשנר	רוזנטל
עופר קרן	רוזנטל
רונן רוקמן	רוזנטל
שלומי שטיקר	איוניר

[illegible]

א. בוסקילה	רן
מ. בן־שטרית	סיני
שמחה גד	מלמיליאן
דן גומברג	מלמיליאן
נחום זיידמן	מלמיליאן
מ. חיימוביץ	רן
א. כהן/ אש'	איוניר
אבי כהן/ י־ם	מלמיליאן
אמיר לוינגר	רן
יוסי מלכה	אבי כהן
רמי מרציאנו	אבי כהן
מוטי נחמני	רן
אהוד עידן	רן
יצחק צבי	רוזנטל
תמיר צומן	מלמיליאן
אורן קהת	רן
אלון קופר	מלמיליאן
שלמה קירט	מלמיליאן
איתן שלום	רן
אדיר שמיר	רן

השתתפו במישאל:
איתן אורטסמן, בועז ביסמוט, דב בראל, חיים גרינפלד, יונתן הללי, יחיאל חופי, עמי כברי, אביעד סוהווילס, יצחק פרי, אלכס פרלסמן, אלי קמיר, מאיר ריסמן, אריה רפפורט.
★ ריכז: צבי בר־שירה.

Coca-Cola
100
Coca-Cola
מאה שנה עם קוקה קולה

עצמאי בשטח

תלמה אדמון

מכביסטים אחווי רומנטיקה, ואולי לא רק הם, גמחיזים דראמה מן היחסים בין מכבי תל־אביב למשה ויינקרנץ. התסריט שלהם מציג את מכבי כארגון מאפיונרי, שיכריז מעתה ונדאטה על מוישל'ה, היורש שסרח. המציאות, אולי, פחות תיאטרלית.

ויינקרנץ חיכה עד הרגע האחרון, כדי לשמוע תשובה חיובית ממכבי. למחרת קבלת הסירוב, צילצל אליו אלי מילר מהפועל תל־אביב, הקבוצה היחידה שלא סגרה עדיין עם מאמן. כהנהלת מכבי ידעו מה ויינקרנץ רצה יותר מכל. כבר עשר שנים הוא עומד בשקט בצד, ליד צביקה שרף. שלוש מהן במכבי. הגיע הזמן שעל עוזר המאמן [illegible] את התמונה. שמעון מזרחי אומר שויינקרנץ היה מועמד רציני מתוך שלושה. אם היו מתלבטים או לא, התוצאה היא ששרף נשאר בעמדה הבכירה שלו. ויינקרנץ, ג'נטלמן תל־אביבי קורקט, אומר: „אני הייתי מקבל אותה החלטה, אילו הייתי במקום האנשים שהחליטו". הוא נשאר בלי אלטרנטיבה. ומכאן תצמחנה השנתיים־שלוש הבאות שלו, מנקודת חוסר הברירה.

„זאת היתה החלטה קשה", הוא אומר, „פשרה עם המציאות. גדלתי במכבי". חציית הקווים שלו עולה לו בתשלום ריגשי. „אני עוד לא מעכל את העזיבה של מכבי. אני לא רוצה אפילו להשתמש בפועל הקיצוני הזה, לעזוב". אבל כל זה, נדמה, רק בינו לבינו עצמו. במכבי, כך התרשמתי, לא עושים מזה עניין. ההנהלה והאוהדים מפרגנים לו. ויינקרנץ, איש שקול, וידא היטב לפני שעשה מה שעשה, שהקרדיט במכבי מחכה לו בכספת.

סוכן שתול של מכבי...

הוא מגיע להפועל ברקות של התארגנות מחדש. הנהלה חדשה מתגבשת, עמותה למען האגודה נוסרת בימים אלה, יש כוונה לשינוי התפיסה לגבי קבוצת הכדורסל. „אם הפועל תל־אביב היתה הולכת לאליפות בעונה הקרובה, או שמה לה למטרה לנצח את מכבי, הייתי מסיר מיד את המועמדות שלי". ויינקרנץ רוצה לבנות קבוצה, או למסד ולסדר את הקבוצה הקיימת. „אני מתכוון לעבוד בצורה שקטה ולא לרוץ אחרי מכבי". אה נו, נראה, אומר מי שמכיר את המכניזם המפעיל את אוהדי הפועל. ויינקרנץ בונה על שנתיים־שלוש. אם לאחר הזמן הזה, או בתוכו, יקרה לידי הלוזרית גביע כלשהו, המאמן ישמח. אבל לא זאת המטרה שלו, הוא חוזר עוד פעם ואומר. בין חוסר היומרה לעבודה השקטה הוא יצטרך להחריש את השמועות שכבר התחילו לשרוק ליד אוזניו: שהוא סוכן שתול של מכבי, שהוא יסגיר את סודות ההצלחה של מכבי, ובעיקר, שאין לו דרך חזרה.

כאימון הראשון של מכבי תל־אביב, קיץ 83', שרף וויינקרנץ חנכו עמידה על מגרש האימונים מאחורי קולנוע אורלי. זאת אומרת, שרף עמד. ויינקרנץ נע בשקט על פני המגרש, מתבורר עם כל שחקן והעבודה שלו. לא שמעת את ההוראות שלו. שרף עמד ועיניו סוקרות מסביב. לפעמים היה צועק משהו. שרף תמיד מנצל את כל העוצמה של מיתרי הקול. הכאריזמה כולה שלו. איזו הבעה תהיה לויינקרנץ, כשהמצלמות יכוונו רק לפנים שלו? עד עכשיו היתה צדוריתו חולפת על פני מסך הטלוויזיה, כשהצלם היפנה את העדשה משרף לכיוון המגרש. היה משהו מובן מאליו בעובדה שלמאמן האלופה יש פנים עזי מבע. אצל שרף העיניים רושפות, כמעט אפשר לראות את הדופק הולם בעורק הצוואר שלו. מגוחך יהיה לראות את ויינקרנץ מתנפל על שולחן המזכירות בפנים סמוקים מכעס, מתייחס למצלמת הטלוויזיה כמו אל רהיט בסלון שלו. האימפולסיביות של צביקה שרף היא אחת מאבני היסוד של המנהיגות שלו.

ויינקרנץ, נמוך ממנו בלא מעט סנטימטרים, נבלע לחלוטין בין השחקנים הגבוהים. הוא מסורק כמו שרף, אבל לא מאבד את המראה הנערי. יש לו חיוך קטן ודק, וכשהוא הולך ברחובות המשפחתיים של מרכז תל־אביב, הוא נעצר לשוחח עם מכרים, לבוש מכנסיים קצרים וסנדלים. הוא מאופק ומתונך וחביב ולא מרים קול. זאת אומרת, שום כרזה לא צוערת לפניו להודיע על מנהיגות. כשיגיע באוגוסט לאימון הראשון בהפועל, יתלוו למראה שלו השמועות שהוא קשות, הערות שלו כדבר אותה קשיחות, „קשות שקט", וההקפדה שלו על משמעת.

חי, עובד, עושה כדורסל

הקשר בין שרף לויינקרנץ כבר כמעט לא דורש מלים. איש מן השניים לא יורה בסני העיתונות בכמה שרבים יודעים כבר זמן רב, שבאמת אין ביניהם הרבה מלים, ולא בגלל חיבה הורית. „אנחנו משלימים זה את זה. אולי בגלל שאנחנו שונים כל כך, זה עבד טוב", אומר ויינקרנץ. שרף היה המאמן שלו בנבחרת הילדים של מכבי. הם שמרו על קשר עד ששרף קיבל לאימון את נבחרת הקדטים, והצמיד אליו את ויינקרנץ כעוזר מאמן. אותו צוות אימן את הנבחרת, כך שההליכה המשותפת למכבי היתה צמיחה טבעית.

„אנחנו לא היינו צוות מאולץ", מנתח מוישל'ה. „יש הרבה הערכה הדדית שמושתתת על הכנות, ההגינות והלויאליות של שני הצדדים". הניסוחים שלו, הרבה פעמים, כמו יוצאים מתוך תכניות בית המאפה של קורס מאמנים. שלשות של מלים, המקיפות נושא מכל צדדיו. הוא אומר: „חי כדורסל, עובד כדורסל, עושה כדורסל".

המטח האחרון התייחס לתקופת עבודתו במכבי. „אין תפקיד של אימון באיזו שהיא קבוצה בארץ ששווה, מבחינת הנסיון, לתפקיד של עוזר מאמן במכבי. וה היה נכון מאוד ללכת לזה ואני מאושר שעשיתי את ההחלטה הזאת". הוא נסוג לתואר עוזר מאמן, אחרי שאימן את מכבי דרום (חמש שנים) ובית"ר ת"א (שנתיים). בן 26, היה המאמן הצעיר ביותר בליגה הלאומית.

הוא בן 32, ובשלבים האופטימיים של בניית חיים. דירה שכורה ברחוב מאז"ה: נישואים טריים לאשה, נורית, שבכל רגע הוא עשוי להסיע אותה לחדר לידה (או שכבר הסיע אותה עם הופעת גליון זה); כורסאות במבוק. ויינקרנץ, אנטי־סנוב, עונה בחביבות לכל שיחות טלפון התכופות בימים אלה. מוישל'ה הוא שם של שכן, של ילד מהשכונה. בהרבה מובנים ויינקרנץ הוא הילד הסולידי, הלא מתבלט מדי, שכל אם רגועה היתה מאחלת לעצמה. מחול התקשורת המסויים, המתנהל בימים אלה סביבו, אינו מרגש אותו. „אני קורא עיתונים לא כשביל מדורי הספורט. אני לא מתעמק במה כתבו עלי ומי אמר למי".

מה אמר לך צביקה שרף, בשסיפרת לו שאתה הולך להפועל?

– „כבר בתחילת העונה החלטתי שזו העונה האחרונה שלי כעוזר מאמן במכבי. שרף ידע על זה. יש לילות, אחרי משחקים בחו"ל, שיושבים בשקט בחדר במלון ומדברים על המשחק שהיה, על התכניות לעתיד. שיתפתי את צביקה בהחלטות שלי, זה לא היה חדש בשבילו. הוא יודע שקשה להזיז אותי מהחלטות עקרוניות. אני חושב שהוא הבין שאני חייב לעשות את הצעד הזה. אני מרגיש שיש לו הערכה כלפי. זה הדדי".

> מוישל'ה ויינקרנץ חיכה עד לרגע האחרון כדי לשמוע תשובה חיובית ממכבי ת"א כדורסל. כאשר הודיעו לו שזהו זה, שצביקה מאמן עונה רביעית, קיבל טלפון מהפועל תל־אביב ■ עשר שנים הולך מוישל'ה עם צביקה שרף, בשלוש השנים האחרונות כעוזר מאמן בקבוצה האלופה ■ עתה נפרדה החבילה. מוישל'ה – לא עוד עוזר מאמן. רוצה להיות עצמאי בשטח ■ ב„דבר" כתבו שבהפועל צריכים מאמן עם „נשמה אדומה". למוישל'ה יש „נשמה צהובה", אך הוא מתייחס אל כדורסל כאל מקצוע ■ בהפועל הוא לא ירוץ לתארים. „אי אפשר לנצח היום את מכבי. מיקי עוד לא גמר ודורון ג'מצ'י זו רכישת הדור" ■ במכבי נוטים לסלוח לו. גם שמעון מזרחי וגם שמלוק בטוחים שהוא עוד יחזור. עוד יאמן את מכבי ■

עניין משותף: עבודה

בתוכנית רדיו אמרת לרפי רשף מגל"צ, שיש עצות שלך שצביקה קיבל וחבל, ויש עצות שלך שהוא לא קיבל, וגם על זה חבל לך. באיזו מידה, באמת, היו ביניכם חילוקי דעות מקצועיים?

– „למרות הבדלי האופי בינינו, יש לנו עניין אחד משותף, שנינו אוהבים לעבוד. היו חילוקי דעות לאורך כל הדרך, אבל הדברים לובנו תמיד בשקט, בארבע עיניים. תמיד סגרנו נושא לטובת העניין, אם בשכנוע, אם בדרכים אחרות. אבל אף פעם לא קרה שדברים יצאו החוצה. אף פעם איש מאיתנו לא אמר: אמרתי לך! לא הזכרנו טעויות. לא חיפשנו דרכים להצדיק שיקול של מי מאיתנו, על חשבון השני. עובדה, שאף אחד לא יודע שהיו בינינו חילוקי דעות".

מה הזיכרון הטוב שלך ממכבי?

– "לא דווקא הנצחונות, לא הזכיות. אלה היו עניין שולי לגבי. האימונים, הם הזיכרון הטוב שלי. אימון לפני משחק, אחרי משחק. המתח, ההתרגשות. קשה לחשוב שנהנים מזה, אבל היה לי מזה סיפוק עצום".

נשארת עם חברים טובים מבין השחקנים?

– „הקבוצה כולה, עם ההנהלה והמאמנים התגבשה למשפחה קטנה. הנסיעות המשותפות לחו"ל, השהייה בצוותא הרבה זמן, כל זה עושה משהו. אבל מעניין, שדווקא השחקנים הזרים התקרבו אלי יותר מאחרים. לי ג'ונסון קרוב אלי מאוד. הוא מביא אלי את כל הבעיות והשמחות שלו. גם קווין מגי רואה בי ידיד. יש לי יחס מיוחד לילדים, לחן ליפין, הייתי מאמן ראשון שלהם במכבי דרום. הם יודעים שאני נמצא כדי לשמוע אותם".

שעות עם רווין

ויינקרנץ הגיע למכבי, לקבוצת הילדים, כשהיה בן עשר. כל יום היה צריך לברוח בשביל זה מהבית. ההורים, פליטי שואה מפולין, רצו שהוא יהיה תלמיד טוב ויכין שעורים. מוישל'ה היה מחכה עד שאבא ואמא ילכו לעבודה, מוציא מהמחבוא את בגדי הספורט ונעלי ההתעמלות, ורץ מרחוב העליה לרחוב טשרניחובסקי.

„גם כל שבת הייתי שם, במגרשי הטניס, לא להפסיד אף משחק. כשהייתי בכתה ז' עברנו לבוגרשוב והיה לי יותר קרוב להגיע למכבי. כל היום, בבית־ספר, הייתי שקוע בתכנונים איך ובאיזה שעה אצליח לחמוק מהבית. זה היה קשה במיוחד ביום של משחק. בערבים הייתי חוזר מאוחר, כי לא יכולתי להרשות לעצמי להחמיץ צפייה באימון של יהושע רווין בקבוצת הבוגרים. כל ערב היה נגמר בצעקות וכעס בבית".

באיזה גיל השלימו ההורים עם העובדה שפנית לכדורסל?

– „כשהייתי בר־מצוה, אני חושב. הם התחילו להישבר ולתת לי יותר חופש. יהושע רווין היה המורה להתעמלות בתיכון 'גאולה' והוא הצליח להחזיק אותי שם שנה, למרות שכמעט לא השתתפתי בשום שיעור עיוני. כל שבוע היו קוראים להורים שלי. הייתי יכול לעמוד עם רווין יום שלם ולדבר איתו על כדורסל ולהתעלם לגמרי מפעמון בית הספר".

ויינקרנץ טוען שהשנים הטובות ביותר בחייו היו ארבע שנות הלימודים בתיכון המקצועי „שבח". לדבריו, התיכון הזה פתר בעיות להרבה בחורים נפלאים, שלא התיישרו עם קו הייצור של תכיבי ההוראה הסטנדרטית. בימים שאיש בארץ לא שמע את המושג „בית ספר פתוח", ועקרונות הקולג'ים המטפחים ספורטאים בארה"ב היו רחוקים מכאן מאוד, גידל איש בשם זאב סגו, מנהל „שבח", דור של אנשים שיודעים להתמסר לעניין אחד. בכתה של ויינקרנץ למדו מיקי ברקוביץ' ודני ברכה. „עד היום, כשאני פוגש את אריה רוזנצוויג, ממארגני המכביות היום, ואז המורה להתעמלות ב'שבח', אני מרגיש רעד בכל הגוף. אני חייב לאיש הזה הרבה. הוא התווה לי את הדרך. כל הכיוון שלי בכדורסל היום זה מההגה שלו".

ויינקרנץ הבין בשלב מוקדם שיצליח יותר כמאמן, „הייתי שחקן זריז ונמוך", ופנה לעניין בורכו היסודית והסבלנית. בתקופת שרותו הצבאי אימן קבוצות נוער באגודות שונות ועבר קורס מאמנים בווינגייט. בין המפגש הראשון כעוזר מאמן לשרף בנבחרת הקדטים, לבין הפגישה המחודשת במכבי, אימן את נבחרת הקדטים ואת נבחרת הנוער של ישראל. מה רשום אצלו בתוכנית האימונים להפועל?

„ראשית חשובה לי המשמעת בקבוצה ובצורת המשחק. סגנון המשחק אמור להיות מהיר, לתת שו. זה תלוי כמובן בהרכב השחקנים. אני לא מוכן לוותר על לארגי ועל מרסר. אני רוצה לתת הרבה הזדמנויות לצעירים, לעופר פליישר, שמעון אמסלם, הילי ומורה, עוריאל קליש. ברור שאשתדל לנצח בכל משחק, גדלתי על השאיפה לניצחון".

דורון – „רכישת הדור"

מייק לארגי מחכה לו, קצר רוח. „הייתי רוצה להתחיל כבר היום להתאמן. אנחנו, מרסר ואני, שחקנים נאמנים. נאמנים לנצחון. אני מוכן להתאמן ארבע פעמים ביום לפי תוכנית לטווח של שלוש שנים. אני שומע שויינקרנץ הוא איש רציני. אני רוצה גם לדעת שהוא נאמן לנצחון, כמוני". לארגי רוצה הבטחה מפני נטישה בלב המערכה.

לשם הגשמת הבטחה כזו, יצטרך ויינקרנץ להדביק בשקט הנפשי שלו הרבה אנשים. הספקנים מנבאים לו מקסימום חצי עונה עם הרבה נשיפות בעורף, של אוהדים, מנהלים, מאמני־עבר בהפועל.

„הצד הסנטימנטלי שלו, זה אהבת בעלי החיים", אומרת נורית אשתו. בבית שלו יש שתי חתולות פרסיות ותוכיים. בעבר היו לו גם כלבים וקוף. בארץ הזרה שאליה הוא בא עכשיו, הוא עלול להישאר בודד. הסנטימנטים במקום אחר. „אני רואה את הדברים בצורה מקצועית לגמרי", הוא מרגיש עוד פעם. הוא מקבל כמובנת מאליה את בירכת הדרך של שרף: „שינצח בכל המשחקים, חוץ מהמשחקים נגדי".

מתי אתה צופה, באמת, מוכנות לאליפות?

– „אין שום סיכוי לנצח את מכבי בזמן הקרוב. אני יודע מה גודל הפער בין כל קבוצה אחרת בארץ, כולל הפועל, לבין מכבי. אני מסתייג מן ההנחה שאחרי הפרישה של מיקי הקבוצה תרד. קודם כל למיקי יש מה לתת עוד שנתיים. שנית, דורון ג'מצ'י הוא רכישת הדור. הוא אוויר לנשימה. הוא השחקן מספר אחד בארץ היום והוא עוד יוכיח את זה. אם נעבוד לפי הקווים שהתוויתי, אני מאמין שאפשר יהיה להתמודד על האליפות בעוד שנתיים־שלוש".

משה ויינקרנץ רץ עם השחקנים שלו באימון. לא כל מאמן עושה את זה. השאלה היא אם תתגלה מקוריות גם אחרי ריצת החימום של הפועל תל־אביב. ■

מוישל'ה: „צביקה איחל לי שאנצח בכל המשחקים, חוץ מהמשחק נגד מכבי"...

„לך, תצליח, אנחנו נתראה בקרוב"

ויינקרנץ מספר ששמלוק (מחרובסקי) אמר לו: „לך, תצליח, כי אנחנו נתראה בקרוב". מה אומר שמעון מזרחי, יו"ר מכבי ת"א?

מה אתה מאחל לויינקרנץ?

– „אני מאחל לו שימצא בהפועל מקום שיוכל לעבוד בשקט, שיוכל להוכיח את עצמו. קל יותר להתבטא כמאמן מאשר כעוזר מאמן. הוא מקבל מאיתנו את בירכת הדרך. זה יהיה בשבילו כור היתוך טוב. אין לי ספק שהלב שלו יישאר במכבי. הוא גדל אצלנו באגודה".

זה לא יפריע לו להיות מאמן טוב בהפועל?

– „מה זה קשור?"

מה הוא לוקח איתו לדרך? איזה תכונות?

– „הוא נתן בשקט נפשי מצויין. יש לו ידע גדול בכדורסל. הוא איש מקצוע מעולה". אם הוא כל כך טוב יש לו סיכוי לאמן את מכבי בעתיד? הדלת תהיה פתוחה לו?

– „ודאי. אני בטוח שיבוא יום והוא יאמן את מכבי".

קפטן אמיר פופקו.
אליפות שניה ו"דאבל" ראשון

ראשונים תמיד אנחנו

מכבי ראשון־לציון, כדוריד, הציבה לעצמה מטרה: להיות ה'מכבי תל־אביב' של המשחק. את העונה סיימה בקלות יחסית, אך הצרות החלו בשלב הגמר־יד ★ קבוצה צעירה של הפועל רמת־גן „סחבה" את ראשל"צ לחמישה משחקים מתישים, ובערב האחרון שבהם גרמה לזעזוע עם פיטורי מאמן האלופה משה לגיל ★ מהרכב הכוכבים של ראשל"צ היה צריך להפיק הרבה יותר ★ עתה נושאת הקבוצה עיניה לאירופה והבוס שלה, שמואל אולפינר, כבר רוצה לראות בהרכב שחקנים זרים, דוגמת הכדורסל.

ברוריה ביגמן

דאבל ראשון למכבי ראשון־לציון. קבוצת הכדוריד של המרינה. הקבוצה שרגם החיקוי שלה הוא אימפריית הכדורסל של מכבי ת"א – חושבת בגדול, במושגים של הכדוריד הישראלי, ופניה כבר לעתיד. ראשל"צ הציבה לעצמה שתי משימות ברורות: שליטה מלאה בתארים המקומיים ופזילה לעבר פיסגת הכדוריד בגביע אירופה.

דרכה של הדאבליסטית לזכיה באליפות ובגביע לא היתה קלה. אחרי שבליגה הסדירה לא היו לה בעיות, וקצרה את המקום הראשון כלאחר יד, הגיע שלב משחקי הגמר־יד עם הפועל ר"ג, שבו הותשה ראשל"צ. הרמת־גנים הצעירים, משכו את כדורידני ראשון־לציון לחמישה משחקים רוויי מתח, שבסיומם הונח הכתר הלאומי על ראשיהם של הראשונים בפעם השניה ברציפות. עתה נותר גמר הגביע. שוב נגד הפועל רמת־גן.

אילו היתה מתירה ראשל"צ ולו גם תואר אחד מבין השניים בידי יריבתה מרמת־גן – היתה לראשל"צ הרגשה שמשהו „התפספס" אצלה השנה. בין השאר – הביא החשש לאבדן כתר או תואר כלשהו את ראשי מכבי ראשל"צ להחלטה האכזרית להפסיק את עבודתו של המאמן משה לגיל ערב המשחק החמישי והאחרון בגמר־יד. לדברי השחקנים – שיכנעה אותם ההנהלה שהמטרה (אליפות וגביע) מקדשת את האמצעים ולפיכך עליהם לקבל את ההחלטה כצעד מקצועי.

לראשון־לציון היה ברור כי צעד ללא תקדים כגון זה – לא יתקבל ברכה בחוגי הספורט. גם העתונות לא נטתה חסד עם ראשי האגודה. אך אלה בשלהם: „אנחנו נבצע את המדיניות עליה הוחלט כדי לזעזע את הקבוצה"...

הכל מתחיל בשער...

לראשון־לציון יש הרכב שחקנים מצויין, כיוון שכך – חייבת היתה להפיק מעצמה הרבה מעל ומעבר למה שהציגה במהלך העונה, בעיקר בכל מה שקשור לרמת משחק.

השוער אהוד סלע, מתקרב ל„החלפת קידומת" (40) והוא, לדעתי, האיש מספר 1 שלה. אצלו מתחיל ומסתיים סיפור ההצלחה של הקבוצה. בצוותא עם מחליפו יוסי סאמט, ושחקני שדה כמישה יוסיפוביץ' הרכש המצויין מרחובות, יואב דרוקר, עדי כנען, מיקו צרפתי, דרור בשן, אמיר פופקו, חיים מובשוביץ ויוסי אוסלנדר –כל אחד מהם „שם" בפני עצמו בכדוריד הישראלי – חייבים היו לתת יותר, אבל גם כך זה הספיק לליגה הישראלית, מה שבוודאי לא מספק אותם עצמם, והם ישאפו לתת מעצמם יותר בעונה הבאה.

מישה יוסיפוביץ' עד לעונה הנוכחית, היה הדמות הדומיננטית בהפועל רחובות עטורת אליפויות וגביעים להן היה שותף במשך 13 שנים. „מכבי ראשון רכשה אותי כדי להקרין על הקבוצה מרוח ה'ווינריות' שלי. הבהירו לי מפורשות שאני צריך להוביל את הקבוצה לתארים. בארץ, עשינו זאת. באירופה עדיין לא. אני מכיר בכך שהצלחתי להגשים רק שני שליש מהמשימה שהוטלה עלי. אילו לא היינו זוכים בדאבל היו בראשון כאלה שהופכים את העולם. היו מפנים לעברי את כל חיצי האשמות ושואלים 'בשביל מה הבאנו אותך?' את ההצלחה בזירה אירופית אני משאיר כמשימה גדולה לעונה הבאה", אומר מישה המרגיש שהעונה לא מיצה את עצמו די, בעיקר בגלל חבלי קליטה מקצועיים. „ברחובות הייתי הבורג המרכזי. כשהגעתי למכבי ראשון ידעתי שלא אהיה עוד מבקיע שערים מספר 1, ולא אוכל להיות בשיאי כבר בעונה הראשונה. במשחקי הגמר־יד תרמתי מנסיוני הרב. אותו לא קונים בכסף".

השיא – והירידה

לראשל"צ עדיין חסר משהו, לדעתו של מישה: „רוח הלחימה והנחישות שלא לוותר ברגעים החשובים. ניסיתי להדביק בחברי החדשים את רוח ההתלהבות בכל דקה של מאבק".

חיים („מיקו") צרפתי מסביר שהעליות והירידות בכושר משחקם של השחקנים והקבוצה כולה נבע, בעיקר, מכך שהקבוצה הגיעה לשיאה בתחילת העונה בגביע אירופה, וכשחזרה לליגה האפורה בארץ – רעכה.

„זו היתה השנה הראשונה שלנו כאלופים. החברה עדיין בתהליך רכישת התכונה של 'ווינרים'. אנחנו עדיין בתהליך הסתגלות למצב. אחרי שזכינו באליפות הרגשתי הקלה עצומה. עד למשחק ההכרעה, מרוב בושה לא יכולתי להסתכל בעיניהם של חברי ההנהלה שעושים הכל כדי שנשחק בראש שקט. היו שכינו אותנו 'זקנים'. אף אחד מאתנו לא מרגיש עצמו 'זקן'."

על „פרשת לגיל" אמר: „קיבלנו את העובדה כמצב נתון. לא שאלו לדעתנו. אנחנו לא נתנו לרגשות כלפי לגיל להשפיע עלינו. אילו היינו מתייחסים לפרשה היינו סוטים מהמטרה – אליפות. עכשיו, כמחזיקי שני התארים, עלינו להציג רמה גבוהה בגביע אירופה".

חומר גלם מצויין

מי שתפסה את מקומה הרם של הפועל רחובות בשנים האחרונות, היא קבוצת הפועל רמת־גן. קצת היסטוריה. שתי אליפויות ושמונה זכיות בגביע המדינה – הפכו את הפועל רמת־גן בכדוריד ל„אימפריה" באמצע שנות השבעים. עם פרישתם של כמה שחקנים שהשתייכו ל„דור האלופים" – ביניהם רני הורטמן, יוסי קלוז'ני, חיים פריימן, אלי מרקוביץ' ואיגור ביאליק – נותר חלל ריק ברמת־גן, שמאז נעלמה מנוף הצמרת של הכדוריד.

ההתאוששות היתה איטית – אך יסודית. רור חדש של כדורינים הוכשר ברמת־גן, ששם לו למטרה להחזיר את הקבוצה לימיה הגדולים. או כדברי יו"ר המחלקה, שמואל זילברמן (46): „לא עוד משחקי ליגה לשם בילוי או ביזבוז זמן. יש לנו חומר גלם צעיר ומצוין. הצלחנו לשבור את המיתוס של הפועל רחובות ועכשיו המטרה היא: מכבי ראשל"צ".

כך או אחרת – אין ספק שהפועל רמת־גן הפכה ללהיט במשחקי העונה שאך מקרוב הסתיימה. צוות של בחורים צעירים, צנועים בדרישותיהם ולא ראוותניים, עולה למשטח עם מטען עצום של מוטיוואציה המחפה על 'פאשלות' מקצועיות במהלך ההתמודדות. בחורים סוחפים כזיו קושניר, אמיר גרא, רז סומך, יורם זלינגר, אהוד דגן ודורון ז'רמונסקי לא מכירים את המושג נקודת שבירה. ה„קאם באק" שלהם, גם ברגעי משבר, הוא בבחינת תופעה בקבוצת ספורט.

שמואל זילברמן, בעבר מנהל הנבחרת, אינו מבין מדוע במועצת פועלי רמת־גן, האחראית לקבוצה, לא מטפחים את הלהיט של הכדוריד הישראלי. „אנו מגישים להם על מגש של כסף קבוצה איכותית אבל לא מתייחסים אלינו. אנחנו ניזונים מהבטחות. הפועל ר"ג קבוצה עניה. תקציבה הכולל – 40 אלף ש"ח בלבד (כ־28 אלף דולר). התמיכה מהרשות המקומית מזערית – 8000 ש"ח, וכך גם ממועצת הפועלים, שכולו על הנייר בלבד. לא ראינו את הכסף הזה. להערכתי הוא מועבר לכיסוי גרעונות הכדורגל והכדורסל שהם בור ללא תחתית. אנחנו מגייסים כספים ממקורות שלנו וחיים מהיד לפה. במועצת הפועלים צריכים להבין שכדאי להשקיע בקבוצה ייצוגית המתמודדת על תארים. מי אמר שראשון־לציון צריכה לשלוט בכדוריד הישראלי? לנו יש חומר צעיר ורענן לא פחות מהמצוי בקבוצות אחרות".

גלידה אחרי משחק

אין לכדורידנים האלה עיניים גדולות. הם מסתפקים במנת גלידה גרושה אחרי משחק. מאחר שאין להם מימסר שנגדו הם יכולים להפנות טענות – הם אינם מתמרדים וממררים על התנאים הקשים שלהם כספורטאים. חליפות אימון אחידות לא היו להם עד למשחק הראשון בסדרת הגמר־יד נגד מכבי ראשל"צ. „זוהי חבורה שאוהבת להתבשל במיץ שלה. הם יודעים שהיום הם עושים עבודה שחורה כדי לרכוש בעתיד מעמד ולפתוח דלתות", מוסיף זילברמן המתמיא לשחקנים: „זוהי קבוצה בריאה מבחינת יחסי אנוש".

יוסי קלוז'ני (38) מאמן הקבוצה, 18 שנים שחקן האגודה, משווה את קבוצתו המורכבת משחקנים וירטואוזים, מתוחכמים ובעלי חוצפת משחק, למכבי ת"א בכדורסל.

בשתיהן, לדבריו, נפגעת היכולת הקבוצתית בגלל היכולת האישית הגבוהה. „אי אפשר לעצור אותם. האופי והחוצפה וחוסר הנכונות להישבר – הם חלק ממה שמקרינה על הבחורים רוח העבר של הפועל ר"ג שמעולם לא הרימה ידיים. אין אצלנו שחקנים שהגיעו לשיאם, למעט השוער נתן וייס. מוטלת עלי משימה גדולה – להתוות אופי לשחקנים שעד כה נחשבו ל'תקוות'. עד כמה הם 'לוזרים' או 'ווינרים' – נוכל לראות בעוד שנה או שנתיים. מכבי ראשון־לציון, כולה מעבר לשיא. להערכתי היא כבר בירידה . כמה זמן עוד ימשכו השחקנים ?"

על חניכו המוביל, זיו קושניר, הוא אומר: „זיו הוא כשרון גדול שקשה מאוד למסגר אותו מפני שע"י כך מוציאים את העוקץ ממשחקו. מעבר לכשרון – הוא צריך לגלות אחריות ולשאת על כתפיו את הפועל ר"ג והשנה – גם את נבחרת ישראל. להערכתי תוך שנתיים אי־אפשר אי לעצור אותו. מה שטעון עדיין שיפור אצלו, זוהי ותרנות מסויימת בהגנה". ■

סם אולפינר: הבטיח וקיים

לפני חמש שנים נכנס הקבלן שמואל אולפינר לפעילות אינטנסיבית בהנהלת מכבי ראשל"צ. אז הבטיח: „בתום חמש שנים נזכה באליפות ובגביע". הבטיח, והנה, העונה קיים. עתה נשואות עיניו לגביע אירופה.

„עלינו לראות אם אנו מסוגלים, בהרכב הקיים, להפוך לאימפריה בקנה מידה אירופי, כדוגמת מכבי ת"א בכדורסל. הדרך לכך ברורה: התרת שיתופם של שחקנים זרים. רק כך אפשר יהיה להצליח באירופה, ולהפוך את הכדוריד לענף פופלארי הרבה יותר. תאטרוניות בליגה מפריעה מאוד למכבי ראשל"צ ומורידה את רמתה" אומר אולפינר.

איגור ביאליק: „זיו מזכיר לי את מיקי"...

„זיו הוא אחד הכשרונות הגדולים שהיו אי־פעם לכדוריד הישראלי" – מחמיא איגור ביאליק, מאמן נבחרת ישראל, המנתח את כישוריו ומנסה להסביר את מגבלותיו, שאותן ניתן בהחלט לתקן.

„לזיו יש יתרון עצום על האחרים מפני שהיה כדורסלן. בכדורסל – היקנה לעצמו משהק־הגנה מעולה ולמד לקרוא את התקפת היריב מספר מהלכים קדימה. יש לו שליטה מעולה בכדור, והוא יודע היטב 'לגנוב' כדורים כשהוא משחק בהגנה. חרף נתוניו הגופניים – 1.80 מ' בלבד – הוא יודע להתגבר בהמשחק ההתקפה שלו על יריבים ענקים בעיקר בגלל משחקו הפיקח".

„הוא אתלט, זריז מאוד, מהיר ובעל כוח מתפרץ. בגלל האופי המיוחד שלו – הוא גם שחקן מסוכן ליריב וגם לקבוצתו, מפני שהוא מסוגל לבצע דברים בלתי צפויים. הוא מזכיר לי את מיקי ברקוביץ' בצעירותו, כשלא היה עדיין מרוסן במשחקו. מאמן שעובד עם קושניר לא יכול לתת לו יד חופשית במגרש. זוהי נקודה עדינה מאוד. אם מגבילים אותו יתר על המידה, הוא אינו אותו זיו קושניר. יש גבול דק ביותר בין המותר והאסור".

„לזיו אופי אגרסיבי, שבא לידי ביטוי בפליטות פה שלא לצורך ובזמן לא מתאים. הוא לא תמיד אחראי למעשיו, ועל כך שילם בשני משחקים שבהם לא שותף בגמר־יד. נקודת חולשה זו אני מייחס לגילו הצעיר. להערכתי, עם הגיל הוא יתייצב. הוא 'ווינר' אמיתי שאוהב להתאמן וללמוד".

„היו בכדוריד הישראלי כוכבים בקנה מידה אירופי כבני גוז, מישה יוסיפוביץ' והשוער אהוד סלע. זו הפעם הראשונה שהתגלה עושה־משחק כה מוכשר. בהכוונה נכונה הוא יכול להגיע לרמה עולמית גבוהה".

רז סומך. כשרון מבטיח בקבוצה מבטיחה.

תחזיטוטו

נועם בן־ישראל

צפוי לנו קיץ חם

השבוע מסתיימים משחקי הליגה הלאומית והליגה הארצית. החל מהש־בוע הבא מתחילים מחזורי הקיץ של הטוטו. בנוסף לליגות האוסטרליות ומשחקי האינטרטוטו המופיעים בטפ־סים מדי שנה, הכינה הנהלת „ספורטו־טו" שתי הפתעות למהמרים:

האחת – משחקי הגביע העולמי! בשבועיים הראשונים ישולבו בטופס גם משחקים מהשלב המוקדם של המ־שחקים במכסיקו;

השניה – טוטו-אוטו. הטוטו מר־חיב את המסגרת של המבצע שהוחל בו בשנה שעברה. במשך שמונה שבו־עות תיערך בין כל המשתתפים שי־שלחו 10 טורים ויותר הגרלה, ובה תחולק מכונית לזוכה המאושר!

ההגרלה תתקיים במשרדי ה„ספורטוטו" כבר ביום א' ושמות הזו־כים יפורסמו בצוותא עם שמות הזוכים הרגילים בטוטו.

מאחר שאנו יודעים שקוראים רבים מגלים עניין בנעשה בכדורגל האוס־טרלי – יביא מדור זה מידע, רחב ככל האפשר, על הקבוצות, מצב בטבלה, תוצאות בשנים הקודמות וההישגים בחורש האחרון. כל זאת – החל מהש־בוע הבא.

השבוע אנחנו עדיין בחגיגה היש־ראלית. למי שמאמין באמונות טפלות – צבע הטיוטה (רשימת המשחקים) השבוע הוא...ירוק.

תחזית למחזור 38

1. בני־יהודה – הפועל כפר־סבא. במשך כל העונה שיחקה קבוצת השרון כדורגל יפה וטוב, בלי להעיף מבט על הנעשה בטבלה. אחרי שניצחה בשבת את בית"ר ירושלים 4–0, תנצח כפר־סבא השבת גם את הקבוצה שבמקום החמישי בטבלה. 2.

2. בית"ר י־ם – מכבי שעריים. הבדלי הרמות בין הקבוצות מכריעים. במשחק הפרידה מהאוהדים בעונה זו של בית"ר, יגישו להם הבית"רים שי. נצחון. 1.

3. מכבי פ"ת – שמשון. שתי הק־בוצות ניצחו בשבת בתוצאה זהה (1–2). מכנה משותף נוסף: שתיהן ניצ־חו קבוצות שירדו לליגה הארצית (שעריים והפועל חיפה). נראה לנו שמכבי פ"ת תנצל ביתיותה לנצחון. 1.

4. הפועל חיפה – מכבי נתניה. כבר חמישה שבועות מציגה הפועל חי־פה משחק פתוח, משוחרר והתקפי. נת־ניה, עם הרכב של כוכבים, יכולה לנ־צח, להפסיד ואפילו לסיים בתיקו. משולש.

5. מכבי יפו – הפועל באר־שבע. „קבוצת המחזור השני" – מכבי יפו – תסיים את הליגה, הטובה מבחינתה, בנצחון. 1.

6. הפועל ת"א – מכבי חיפה. שלוש מלים: משולש! משולש! משולש!

7. מכבי ת"א – הפועל פ"ת. שחקני העבר של מכבי ת"א, גיורא שפיגל ודרור בר־נור, יובילו את קבוצ־תם הנוכחית מול מכבי ת"א, שתוצאו־תו תלוייה, בעיקר, במוראל התל־אביבי שלאחר שלב חצי־הגמר בגביע. משולש.

8. מכבי יבנה – הפועל ירושלים. נצחון ליבנה. הירושלמים יבואו מתו־סכלים לאחר שני נצחונות רצופים שלא הועילו להם להישאר בליגה. יב־נה תרצה לסיים את העונה בנצחון בי־תי ותצליח בכך. 1.

9. הפועל חדרה – בית"ר רמלה. שתיים מהקבוצות הלא־יציבות של הליגה הארצית. בית"ר רמלה, מאז הפרשה של המשחק עם בית"ר חיפה, משחקת ולוחמת בכל משחק. 1, 2.

10. הכח מכבי רמת־גן – הפועל רמת־השרון. משחק שהמפסידה בו עלולה לרדת לליגה א'. לרמת־השרון, כמו למכבי חיפה, תספיק תוצאת תיקו. על מנת לא להסתבך – משולש.

11. הפועל לוד – הפועל רמת־גן. זו הפעם השלישית שהפועל לוד משח־קת את משחקה האחרון בארצית בדר־כה לליגה הלאומית. הפועל רמת־גן תעשה הכל על מנת שזה לא יהיה המשחק האחרון שלה בארצית. משו־לש.

12. בית"ר נתניה – הפועל עכו. למרות העובדה שכבר עלתה, למרות העובדה שכבר חמישה־שישה מחזורים אינה משחקת היטב, למרות העובדה שעכו משחקת יפה ומנצחת – נצחון לבית"ר נתניה. 1.

13. בית"ר ת"א – הפועל יהוד. כמו במשחק בלוד – גם כאן, קבוצה שעלתה ללאומית, מול קבוצה הנלח־מת להישאר בארצית. משולש. ■

הליגה הלאומית
(לאחר המחזור ה־29)

1.	מכבי חיפה	17–47	57
2.	הפועל ת"א	26–51	56
3.	מכבי ת"א	24–42	54
4.	בית"ר י־ם	31–43	49
5.	בני־יהודה	17–26	46
6.	הפועל כפ"ס	33–39	39
7.	שמשון ת"א	37–32	38
8.	מכבי פ"ת	41–33	37
9.	מכבי נתניה	34–32	36
10.	הפועל ב"ש	24–22	36
11.	מכבי יפו	32–24	36
12.	הפועל פ"ת	38–39	35
13.	מכבי יבנה	32–20	34
14.	הפועל י־ם	44–31	30
15.	הפועל חיפה	58–23	24
16.	מכבי שעריים	36–20	22

הליגה הארצית
(לאחר המחזור ה־29)

1.	בית"ר נתניה	27–50	56
2.	בית"ר ת"א	27–54	54
3.	הפועל לוד	24–35	50
4.	צפרירים חולון	33–35	46
5.	מכבי עמידר	27–25	44
6.	הפועל חדרה	30–32	41
7.	הפועל טבריה	33–31	41
8.	הפועל עכו	27–34	40
9.	בית"ר רמלה	23–24	38
10.	הפועל מרמורק	36–32	38
11.	רמת־השרון	34–32	35
12.	הפועל יהוד	29–32	34
13.	הפועל ר"ג	35–34	34
14.	הכח ר"ג	34–19	33
15.	בית־שמש	43–21	24
16.	בית"ר חיפה	48–20	16

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

משחק	1	x	2
1	X		
2	X		X
3	X		
4	X		
5		X	X
6			X
7		X	
8		X	X
9		X	
10	X		
11			X
12	X		
13		X	X

שלשות – כפולים 4 טורים 16

הפתעות

משחק	1	x	2
1	X	X	
2			X
3		X	X
4	X		
5		X	
6	X		X
7		X	
8		X	X
9		X	
10	X		X
11		X	X
12	X		
13	X		

שלשות – כפולים 6 טורים 64

הגיוני

משחק	1	x	2
1	X		
2	X		X
3		X	
4		X	X
5		X	
6	X		X
7	X		X
8	X		
9		X	
10		X	X
11		X	
12	X		X
13	X		X

שלשות – כפולים 7 טורים 128

לעשירים

משחק	1	x	2
1	X	X	X
2	X		
3	X		
4		X	
5	X		
6	X	X	X
7	X		X
8	X	X	
9	X		
10	X	X	X
11	X	X	
12	X	X	
13	X	X	

שלשות 3 כפולים 4 טורים 432

שיטה מצומצמת

משחק	1	x	2
1			X
2	X		
3	X		
4	X	X	X
5	X	X	
6	X	X	X
7	X	X	X
8	X		
9	X		X
10	X	X	X
11	X	X	X
12	X		
13	X	X	X

שלשות 6
כפולים 2
טורים מלא 2916
טורים בשיטה המצומצמת 324

משחק	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	2	2	2	2	2	2	2	2	2
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	2	x	1	2	x	1	2	x	1
5	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
6	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2
7	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2
8	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
10	x	1	2	1	2	x	2	x	1
11	1	2	x	x	1	2	2	x	1
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13	2	2	2	x	x	x	1	1	1

מכוניות

אדוארד אטלר

תחרויות הראלי לא יהיו עוד כפי שהיו, בעקבות מותו בתאונה מחרידה של הנהג הפיני הנרי טויוונן, בראלי של קורסיקה ■ היה הכשרון העולה בשמי ספורט־הרכב הזה ■ המומחים מוטרדים: במי האשם, בנהג או בטכנולגיה שהגבירה את עוצמת המנועים ללא כל פרופורציה

הנרי טויוונן בן 29, מפינלנד, שנחשב לכוכב העולה בשמי הראלי העולמי, נהרג בתחילת החודש בתאונה טרגית, במהלך מירוץ הראלי של קורסיקה, שנערך בפעם ה־18. מכוניתו סטתה מהדרך, בקטע השני, בין קורטה לטאוורנה, כ־5 ק"מ בלבד מקו הזינוק – ועלתה באש. הנרי, הוא בנו של נהג מירוץ הראלי הותיק פאולו טויוונן. אחיו, הארי, החל עתה את דרכו שלו בספורט זה.

האם מותר להאשים את ההתפתחות הטכנולוגית, שהגבירה את עוצמת מנועי המכוניות בקבוצת B, מעבר לכל פרופורציה, כגורם מרכזי בתאונה? האם בספורט הרכב יש כיום גורם חדש: הסכנה ההולכת וגדלה של פגיעות בנפש? – בשאלות אלו מתחבטים המומחים והן מטרידות את מנוחתם של חסידי ספורט המכוניות בכל העולם.

עד לא מכבר היו המכוניות המשתתפות במירוצי ראלי דומות מאד למכוניות מייצור סידרתי. כוח המנועים שלהן היה מוגבר ב־20 עד 40 אחוז ואחיזת הכביש משופרת במידה דומה. במיקרים רבים, עלו השיפורים במערכות המיתלים, על אלו שבמנוע – ושמרו על בטיחות סבירה בנסיעה מהירה בשטחים קשים ובדרכים עקלקלות.

הגזמה פראית

במירוצי ראלי שנערכו לפני 20 ואפילו עשר שנים, לא היה המוות אורח מוכר, במיוחד לא ב"קטעים מיוחדים". בראלי של מונטה־קרלו 1963 נזרק הנהג הפיני ראולו אלטונן מן הכביש, באמצע פנייה – והוא התגלגל במדרון. ה"מוריס מיני קופר" שלו נהרסה כליל. אלטונן בילה חודשיים בבית החולים בניס, צרפת. כעבור שנה הוא ניצח באותו ראלי – ואת הזמן הטוב ביותר שלו קבע דווקא באותו קטע במירוץ שבו אירעה התאונה...

היו עוד כמה מקרים דומים, שנכנסו להיסטוריה של הראלי. היום המצב שונה בתכלית. הטכנולוגיה המודרנית בבניית המנועים הביאה להגזמה פראית בהספקים. מכונית במשקל של 800–900 ק"ג מצויידת לעתים קרובות במנועים בעלי 400–450 כוחות־סוס.

מכונית הלנצ'ה שבה מצא טויוונן את מותו. התמונה היא מסיים הקטע הראשון בראלי של קורסיקה, כאשר המון להג שגם התמקם על צמרות העצים, קידם את הנהג הפיני בהתלהבות.

מכוניות אלו מאפשרות נסיעה במהירויות שעד כה הכרנו רק במכוניות "פורמולה 2" או "פורמולה 3". ההבדל ביניהן הוא כזה זה ה"פורמולה" נוסעת במסלול סלול, בנוי במיוחד לביצועיהן ואפשרויותיהן. מכוניות הראלי מקבוצת B, נוסעות באותם כביש שבהם נסעו פעם מכוניות מוגבלות־הספק.

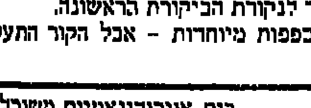
טבען של מערכות המיתלים שהן מאפשרות פיתוח אין־סופי והתאמה מוחלטת לאחיזת הכביש המצטמקת. יצרני מכוניות הראלי ה"גזעיות", תרים אחר אמצעים נוספים, אוירודינאמיים, שיצמידו את המכוניות לקרקע – כי המכוניות פרשו כנפיים: הלנצ'ה דלתה S4, בה נהרגו טויבונן והנווט שלו, נהג המשנה האמריקני סרג'יו קרסטו, 30, היתה מצויידת בעזרים אוירודינאמיים משוכללים ביותר. אך למרבה הצער, כל האמצעים הללו, לא עזרו, במיקרה הטרגי הזה.

לנהוג בגרביים שאמא סרגה

כאשר הגיעה הידיעה על מותו של טויוונן חיטטתי במגירתי ומצאתי שם קטע מראיון שנערך עמו על תחילת הקריירה שלו, בסוף שנות ה־70. "ההתחלה האמיתית" – סיפר – "היתה ב־78', כשהשתתפתי בראלי אנגליה, שם נהגתי ב'טאלבוט סאנבים' הפרטית שלי וסיימתי במקום ה־9. זה היה אירוע מטורף. פחדנו לכוון את המנוע למלוא ביצועיו מחשש כי תיבת ההילוכים לא תעמוד במעמס. בכל זאת הלכו לנו חמש תיבות הילוכים...

"אותה מכונית נעשתה כעבור שנה רכב־ראלי מושלם – ואז גם השגתי את הנצחון הבין־לאומי הראשון בראלי הארקטי. לפני מירוץ זה נסעתי לאנגליה, קניתי את המנוע ועליתי צפונה, לתחרות. יום אחד בלבד לפני הזינוק, הייתי 'הרוג'– מה עוד שנאלצתי לגרור את הרכב שהותקן לראלי במשך תשע שעות ומחצה עד לנקודת הביקורת הראשונה.

"אמי סרגה לי גרביים וכפפות מיוחדות – אבל הקור התעקש לחדור מבעד לחריצי הדלתות"...

הנעה עתידנית

האור האדום נדלק, למעשה, עם מותו של הנהג האיטלקי אטיליו בטגה, אשתקד, באותו ראלי בקורסיקה. מכונית הלנצ'ה 037 שלו נכנסה בעץ. היא היתה שייכת לדור הקודם של מכוניות ראלי ובעלת הנעה אחורית. מומחים האשימו את ההנעה הקלסית ואמרו שלמכוניות בעלות הנעה לציר אחורי בלבד, אין מה לחפש בשדה הראלי. הנעה לכל ארבעת הגלגלים נראתה להם בטוחה יותר ועתידנית.

אבל היו שצפו, בכל זאת, את העתיד. בראיון שהעניק הגרמני וולטר רוהל, בחודש שעבר, לכתב המגזין "טורבו", מרטין הולמס, אמר נהג הראלי הותיק: "אינני נלהב במיוחד לחזור לקורסיקה. הארץ יפה, הדרכים נחמדות – אבל זכרו של אטיליו בטגה הוא שמטריד אותי".

לאחר מותו של טויבונן, לא יהיה עולם הראלי כפי שהיה עד כה. הפיני החייכני, שניצח השנה בראלי של מונטה־קרלו, מצא מותו למרות שנהג במכונית בעלת הנעה 4X4 ממוחשבת – המלה האחרונה בטכנולוגיה העכשווית.

מארגני הראלי ייאלצו, מן הסתם, להתעשת ולאמץ מוחם כדי לקבוע תקנון חדש שיעצור את המירוץ המטורף אחרי כוח־מנוע: תקנון שיחזיר את הספורט המוטורי למה שהוא צריך להיות: ספורט. ■

COLT RACING TEAM

הנרי טויוונן. כשרון עולה שמצא מותו בתאונה מחרידה.

כוחות־סוס קטלניים

ספורט

מאת: יואב עומר

דייויס ספורט — היא אחת החנויות הידועות המשווקות ציוד ספורט בארץ. החנות ממוקמת בפרישמן פינת כיכר מסריק. החנות מספקת את כל הציוד הספורטיבי כולל ביגוד והנעלה ליחידים למוסדות חינוך, אגודות ספורט, מועצות מקומיות ואזוריות ולמתנ״סים.

המוטו המוביל לאורך כל הדרך והמתנוסס על חלון הראווה הוא "אנו הטובים והזולים ביותר בארץ." הדבר בא לידי ביטוי ומוכיח את עצמו. בעל העסק האמור לעיל הוא יוסי כהן, יוסי נוכח בחנות במשך כל שעות היום ולזאת יש השלכה על היחס האישי האדיבות והשרות ולפי דבריו: "הכל בא מפי הסוס". עקב נוכחותו היומיומית של יוסי שהינו בעל העסק ניתן לקבל ייעוץ מקצועי מא־ת לגבי כל השאלות והמשאלות.

עתה, בימים אלה, נערך מבצע מלהיב ב"דייויס ספורט" וכל אדם שיקנה מעל -.50 ש״ח יקבל שי תיק גב קטן חינם בלוית סמל של "דייויס" ו"ספלדינג".

אצל דייויס ספורט ניתן למצוא מיגוון, עצום של ציוד ספורט המסודר בסדר מופתי על גבי המדפים החל מציוד סנפלינג Snapling (ירידה מצוקים) ועד למוצרי כושר מיוחדים לדיג. כמו כן מצאתי אצלו נעלי ריצה מקצועיות, נעלי התעמלות והפירמות הידועות ביותר כגון: "נייק" "אדידס" "פומה" "קונוורס" "דנלופ".

בדייויס ספורט יש בהישג יד רולר סקט, מבחר עשיר של רקטות, בייסבול, תיקי מחנאות בכל הצורות והגוונים (תיקי סטים) מבחר חולצות וטריינינגים משגעים.

הפופולריות של החנות נובעת מהשרות האדיב והאמין ומהיחס החם והבלתי אמצעי המוענק ע״י יוסי כהן לכל הנכנס לחנות. המדיניות היא ליעץ ולפתור את הבעיות לפני שמסתכלים על השקל ומסתבר שלגישה והיחס החם והאדיב יש קופצים רבים, ולפיכך קונים רבים באים ופוקדים את החנות מדי יום ביומו.

כדאי לדעתי לטרוח עד כאן ולהתרשם. שד׳ מסריק 14, ת״א טל. 239340

וממה שהינה שכונה רדומה בחיפה קיבלה בחודש האחרון חזון גסטרונומי. ליד היכל הספורט פתח מר סמאן אדים מסעדן ותיק וידוע ביות עסק לגלידה. בחיפה הרבה מכירים את סמאן אדים. הנ״ל בזכות חושיו הבריאים ידע לבחור מקום יפהפה ליד היכל הספורט וכל אחד הבא ליהנות מאירועי הספורט מן הראוי שיתן קפיצה לגלידריה "מצה" ויהנה ממוסיקת רקע ומישיבה באויר החופשי. העיצוב נדיר ביופיו, המקום בנוי בסגנון הולנדי בלוית גגון מעץ. הבניה היא כאותו סטנדרט כמו בהולנד והישיבה באויר הצח נותנת לא מעט לנפש. בחוץ ניתן למצוא סוככים מבד ויש שולחנות גם בלי סוככים, המקום הינו רחב ידיים אך באוירה של מקום קטן.

הגלידריה היא בסגנון אירופאי ומחיר הגלידות הוא מבחר שניתן למצוא רק ב"ארץ הגלידות". מוכרחים לטעום כדי להבין איזו רמה של איכות יש כאן. השרות הינו שרות מעולה ואדיב ביותר. יש אפשרות להחישב בפנים או לתפוס שלוה תחת כיפת השמים. מוגשים בגלידריה עשרות מיני סוגים של גלידות החל מגלידה הנמכרת בכדורים וכלה בוופל אמריקאי המוגש לשולחנך עם זיקוקי די־נור. בעל העסק סמאן אריב להפליא ומקבל אישית כל אחד במאור פנים וחיוך לבבי.

לאחר שהיה באירוע ספורט מומלץ להכנס וליהנות מהגלידה אשר אין בחיפה עוד במוה.

כמעט ושכחתי להזכיר כי המקום משופע בחניה לרוב. ניתן אף לשים את האוטו לרחצה ולקפוץ לאכול גלידה.

נדמה לי, שחיפה זכתה בבית גלידה נדיר באיכותו ואני מהמרת על טעמו של כל מי שאוהב לאכול גלידה.

גם המחירים כאן הם יותר מסבירים בהתחשב בשפע הצורות והגוונים והתוספות המלהיבות.

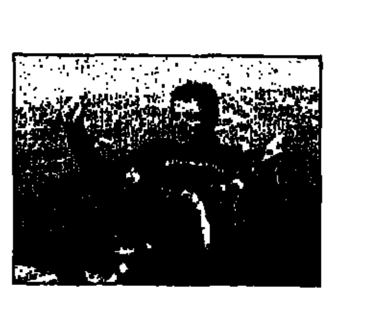
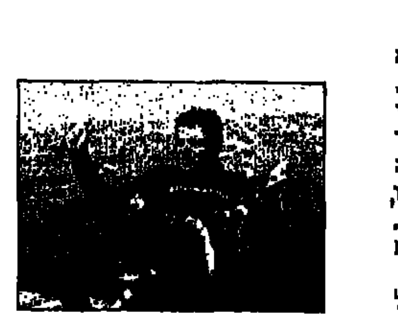
אם ידע מר סמאן אדים לשמור על האיכות הנקיון והאדיבות כפי שהיא משתקפת עתה בימי פתיחה אלה אין ספק שיבואו ויפקדו אותו רבים מתושבי חיפה והסביבה. ובכלל כל המגיע לאירוע ספורט.

חיפה, כביש רופין טל: 256900

ל־כך הרבה פעמים שמעתי את השם היפה, הזה "לוטוס", בהקשר הסיני, עד שהחלטתי יום אחד לראות מקרוב האם כשמו כן הוא. שהרי "לוטוס" במקורו הוא שם של פרח עם עלים צהבהבים ו"הלוטוס" שבו אנו עוסקים היא מסעדה סינית. ואמנם נוכחתי כי ההקבלה מתאימה. בשני המקרים אי אפשר שלא להתרשם מן היופי המיוחד של ה"לוטוס". יתרה מכך, ב"לוטוס" הסיני, פרט להתרשמות החיצונית מן העיצוב היפהפה. מן האוירה הנעימה לישיבה, אפילו הרומנטית כלשהו. מן העדנה הטבעית המוקרנת ליד השולחן — אתם גם תהנו בקרבכם פנימה. באחד האמשים האחרונים הצטרפתי גם אני לחוג שוחרי ה"לוטוס". אהבה ממבט ראשון. עם מטען כזה גדול של גירוי ושכנוע לקחתי את אשתי והילדים ובאנו לפנינה הסינית. מהר מאד הובהר לי שכל מה שכולם מספרים עליה זה נכון ואף יותר. למרות תדמיתה היוקרתית הופתענו מכך שהיא בעצם עממית ובהחלט לא מפחידה מבחינת ה"כיס". אפשר להתענג כאן בארוחה מעולם אחר בהוצאה ממוצעת של 20 ש״ח לאדם, ומה מקבלים בסכום הזה? מרק לפי בחירה (מתוך חמישה סוגים שונים) — אגרולים, ומנת בשר שאינה כוללת בדרך כלל פירות ים ואף היא לפי בחירה בתוספת אורז. בין הבשרים המוצעים: עוף בשקדים, עוף חמוץ־מתוק, עוף בסומסום, ברווז פריך, ברווז עם פטריות, בקר נוסח סצ׳ואן, בקר ברוטב קרי. המנה האחרונה יכולה להיות ליצ׳י (ההסבר: פרי סיני מתוק שמוגש מקולף) בננה או אננס מטוגנים וסלט פירות. על המטבח מופקד, ג׳ון, אחד השותפים, הסיני שבחבורה ושף ברמה עולמית בענייני המטבח הסיני. הסתבר לי שיש כאן גם שרותי קייטרינג הזוכים להצלחה רבה בשל רמתם המיוחדת המתבטאת למשל, בדייקשת־בר חדישה ומפוארת שהוכנסה לא מכבר לשרות וציוד יפה שאין דומה לו. אחרי שראיתי מה מושקע בשרות הקייטרינג ברור לי שמי שעושה אירוע חגיגי ומחפש שרות כזה צריך לבוא הנה. בקיצור, אני יכול להמשיך ולהתלהב עד בלי די, עכשיו תורכם.

נאות אפקה, טלפונים: 495024, 497302.

מתחת לפני הים

סודות הים הגדול עדיין לא נחשפו אלא בחלקם, אודותם ניתן ללמוד ע״י צלילה. בצפונה של העיר ת״א יש בי״ס לצלילה אשר נוסד בשנת 1972 בנמל יפו, ולאחר מכן ב־1979 עבר לנמל ת״א. מאז הקמתו של ביה״ס נערכו מאות קורסים והוסמכו אלפי צוללנים.

כיום "סנפיר" הינו מרכז ימי בנמל ת״א המספק מוצרים ושרותים בתחום הצלילה וגלשני הרוח.

ציוד צלילה של חברת "Scubaro", חברה אמריקאית המובילה בעולם, בתחום ציוד הצלילה, מיכלי צלילה, וסתים, מסכות, מאוני ציפה, חליפות צלילה ולחץ, דובי צלילה ומדי עומק. בתחום הגלשנים עוסק "סנפיר" במכירת גלשנים מאפוקסי של חברת "Rainbow" המיוצרים בארץ, כמפיץ בלעדי, ויותר אביזרי הגלישה כמו תרנים, חגורות טרפז, מנורים, ומבצע תיקונים ושרות לגלשנים.

עם תחילת העונה מתחיל מחזור נוסף של קורסי צוללנים הניתן ע״י מדריכים בעלי נסיון של עשרות שנים בהדרכת צלילה.

המדריכים הינם בוגרי השייטת אשר הוסמכו להדרכת צלילה עוד בשרותם הצבאי, בעלי נסיון הדרכה רב.

הקורסים נמשכים כשבוע מדי יום, אחה״צ ובערב.

בסיום הקורס הבסיסי מתחייב התלמיד לעבור עוד 10 צלילות במשך חצי שנה בפיקוח ביה״ס. לאחר 10 צלילות מקבלים תעודה מטעם ההתאחדות התת־מימית. התעודה מוכרת בפורום בינ״ל.

לפני הכניסה לקורס עוברים בדיקה רפואית ע״י רופא צלילה.

בוגרי הקורס יהנו מצלילה באתרי הצלילה: קיסריה עתיקות, ראש הנקרה, צלילות דיג בת״א, עכו עתיקות, והנופים התת־ימיים המרהיבים ביופיים.

הקורסים נערכים בביה״ס "סנפיר" בנמל ת״א, הכניסה מרח׳ יורדי הסירה. שעות הקבלה 8.00-18.00 ללא הפסקה, טל: 450366, 450995.

